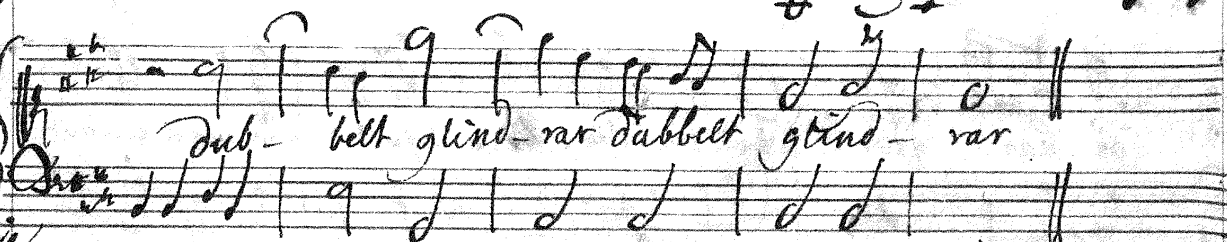
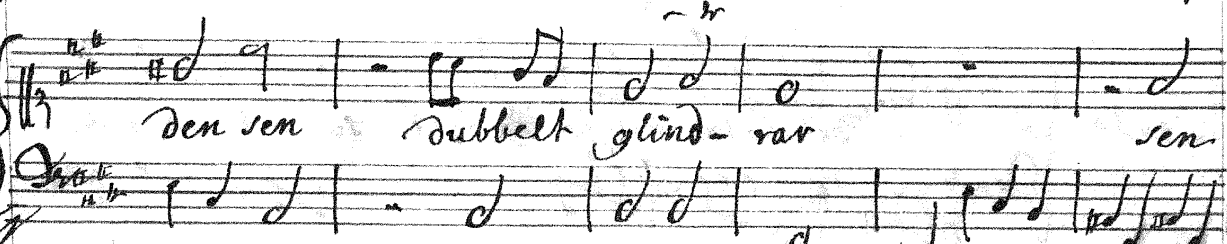
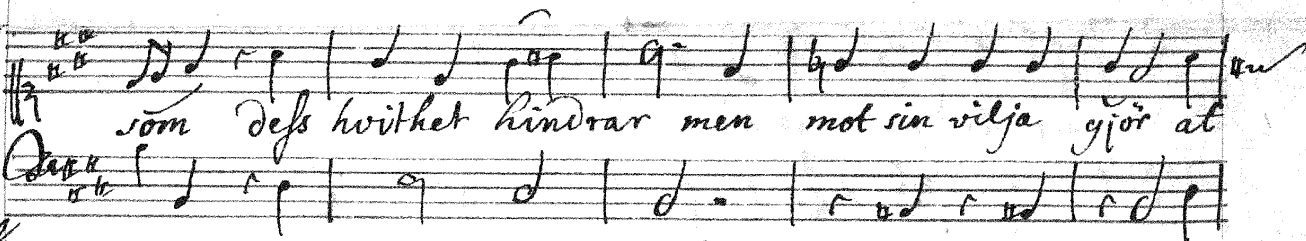
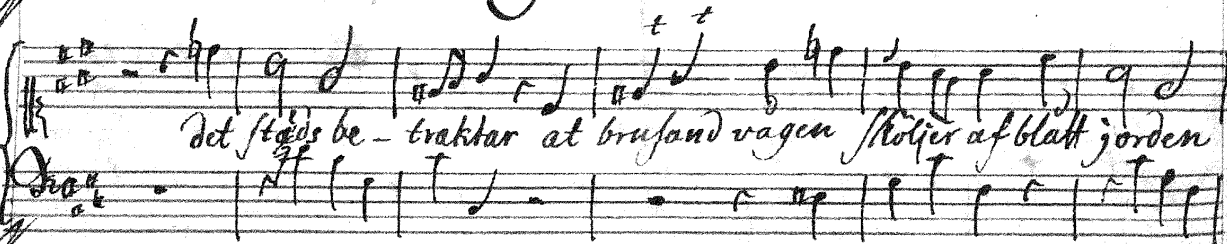
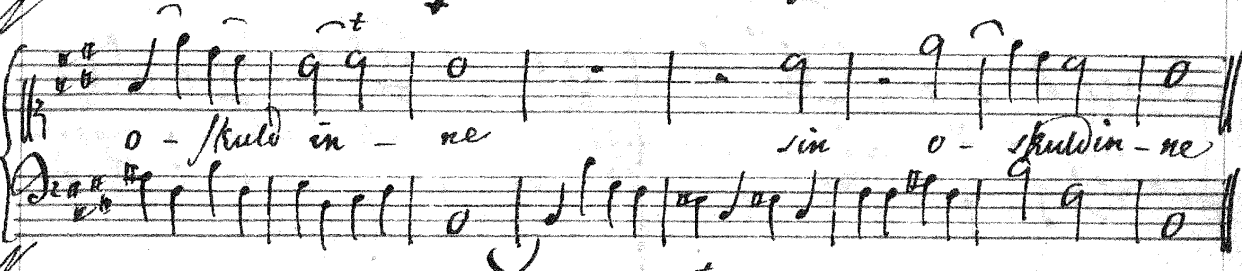
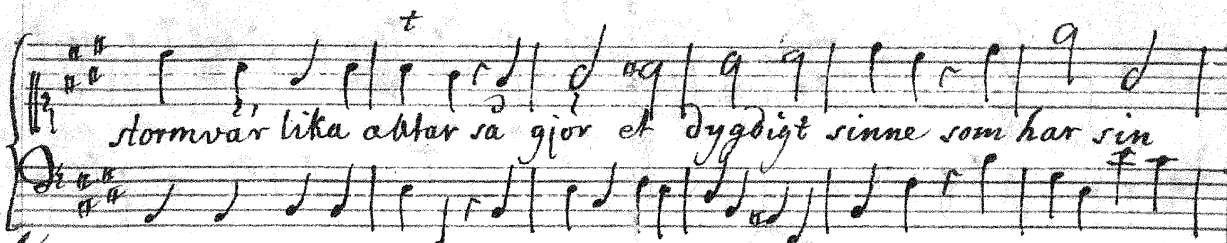
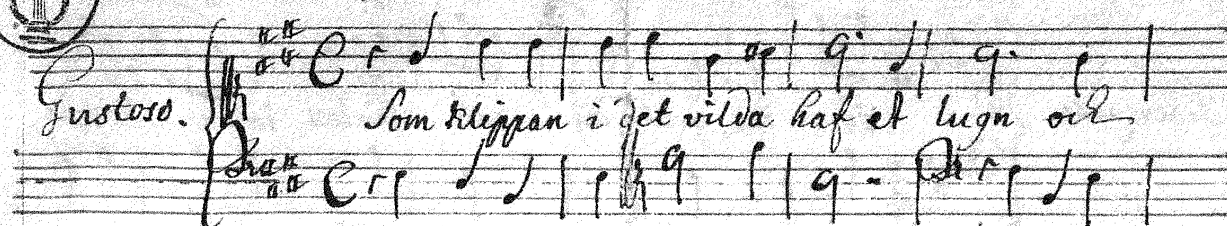

22 R 32

Poesien af Graf Fredrik L. Bonde.

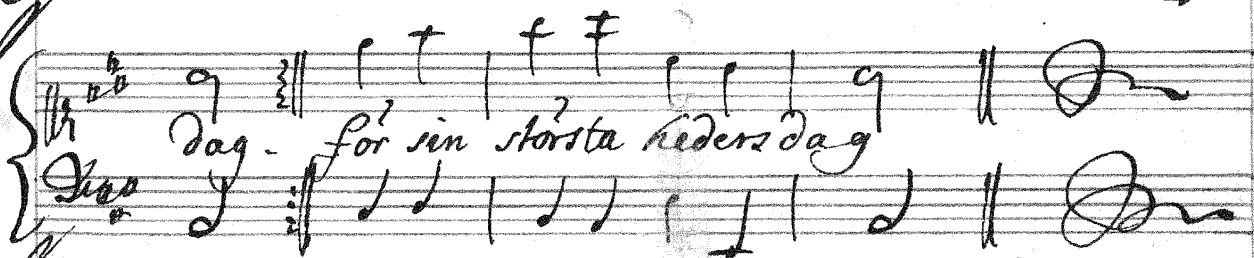
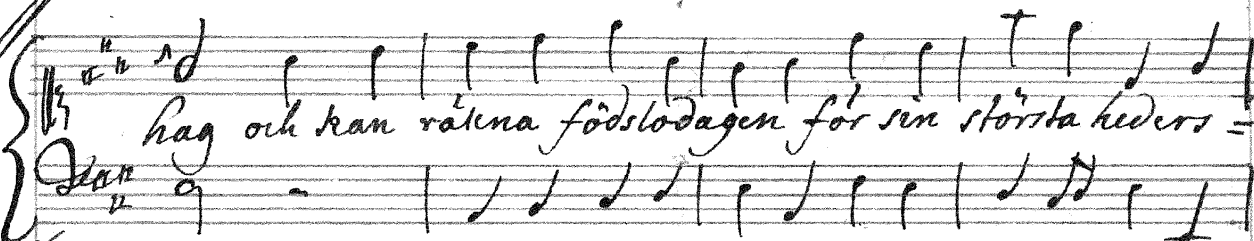
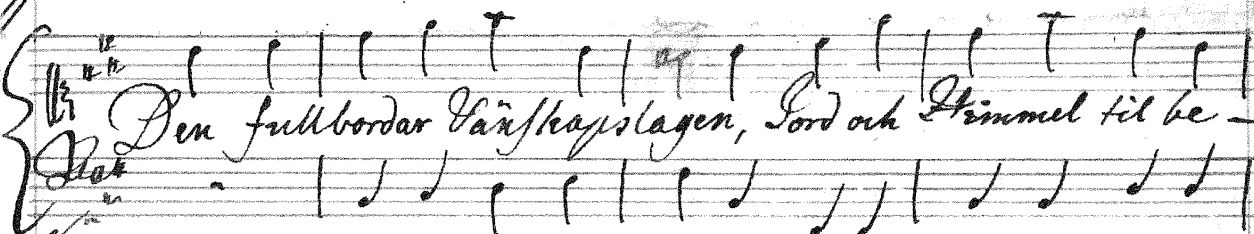
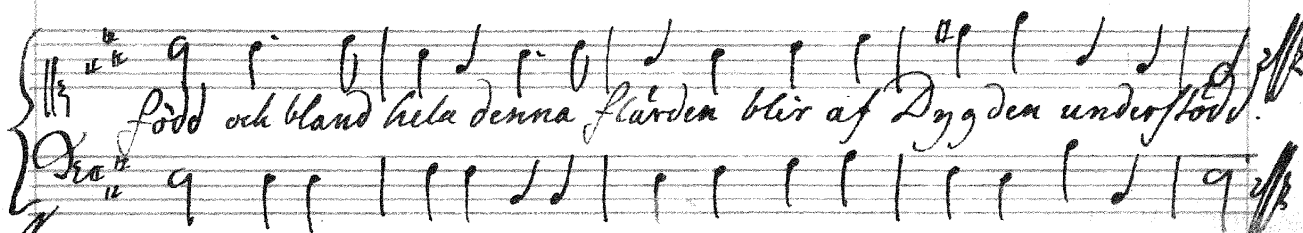
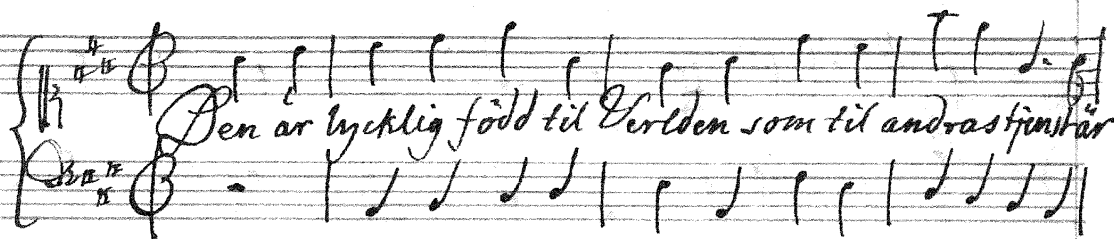
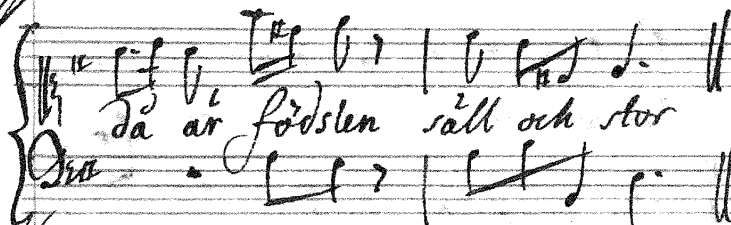
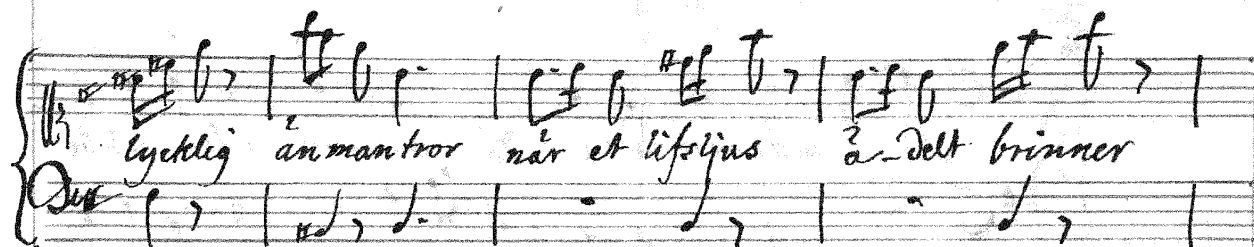
91

Andante.

Lento Ar det hela tiden for drifvet Gud vet hvad man

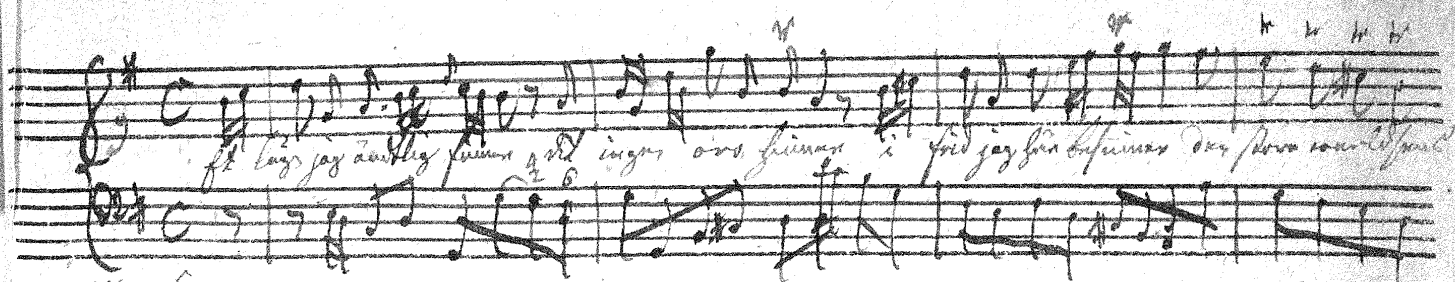
da här gör! härlig högtid hela lifvet, när man endast

föds och dör
Dra

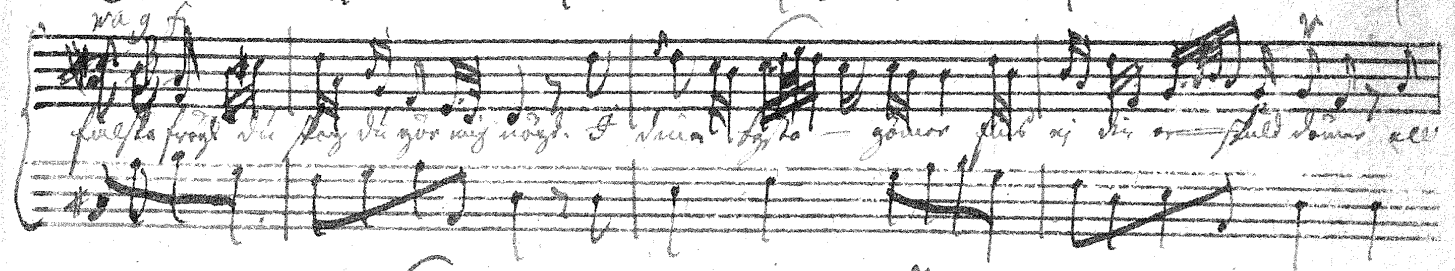

At ju mången har i Dag vänner efter sitt be-
hag. Ingen fara Men at de af minsta oos
gå i morgon falskt sin kos. kan väl vara

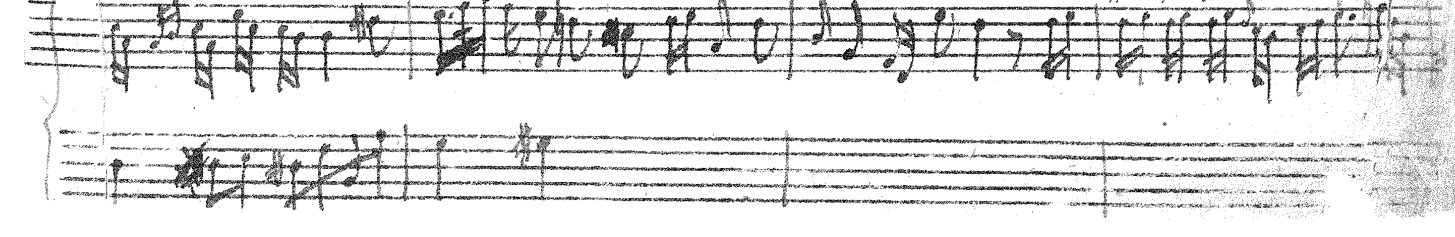
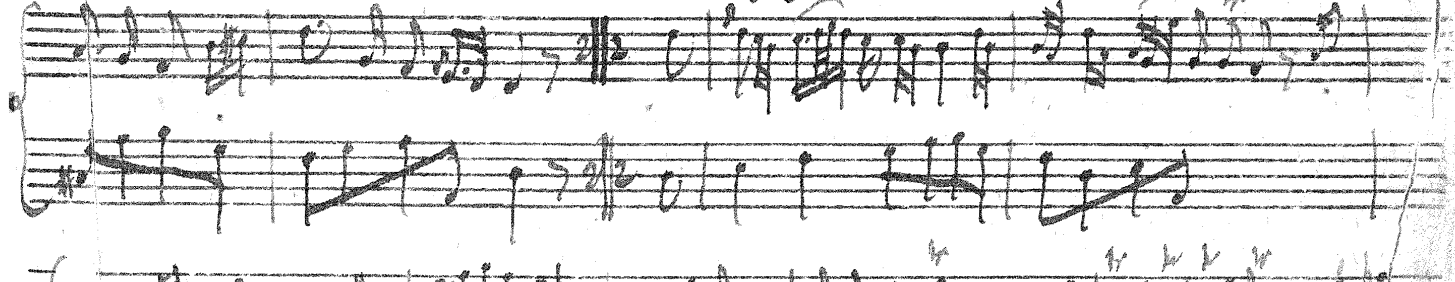
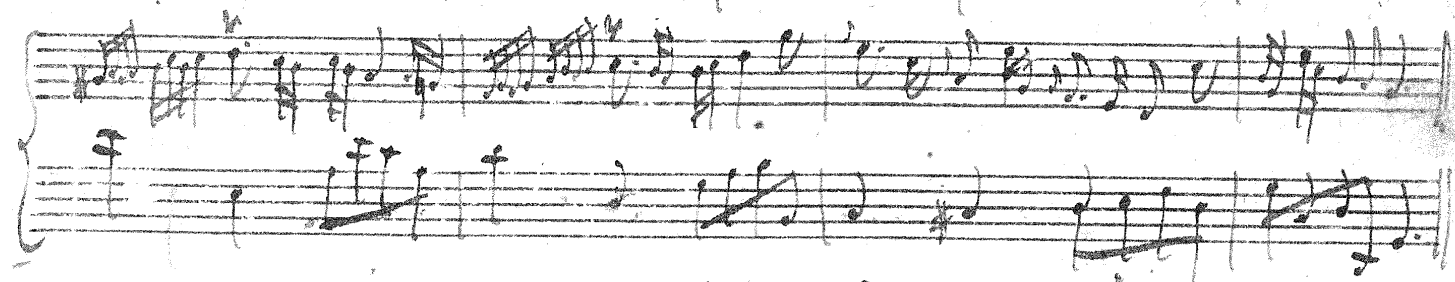
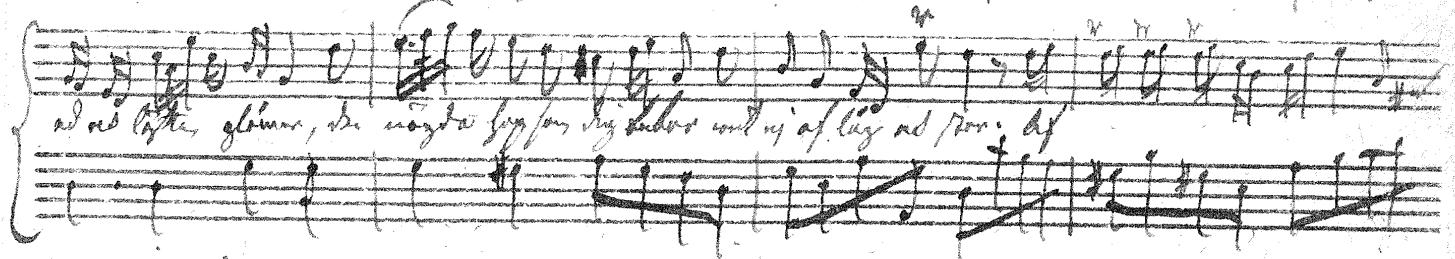
ff *lagr jag äventyrlig färd i ena öra färd i den andra öra*

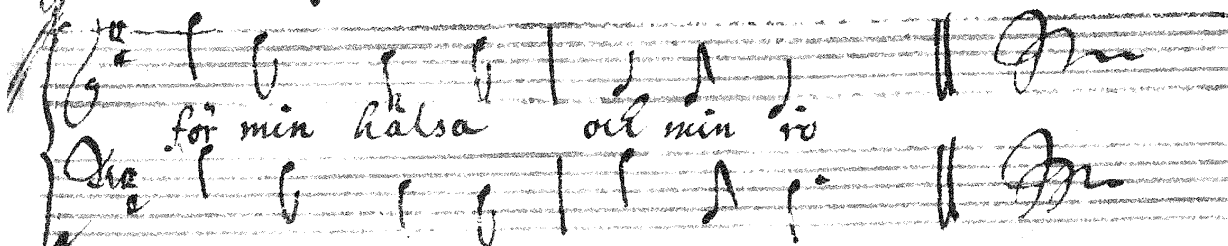
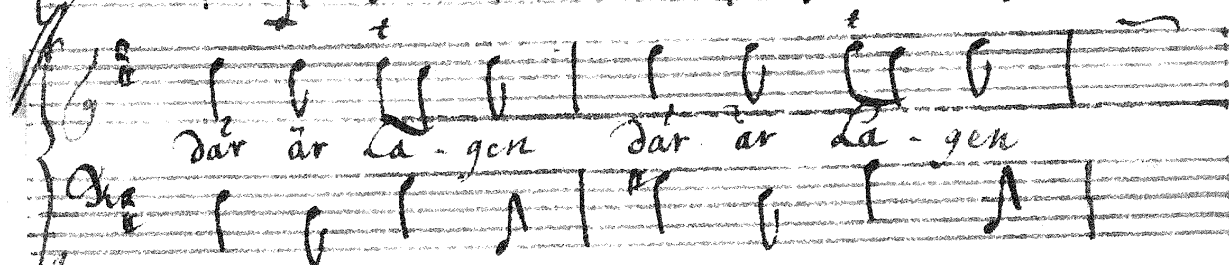
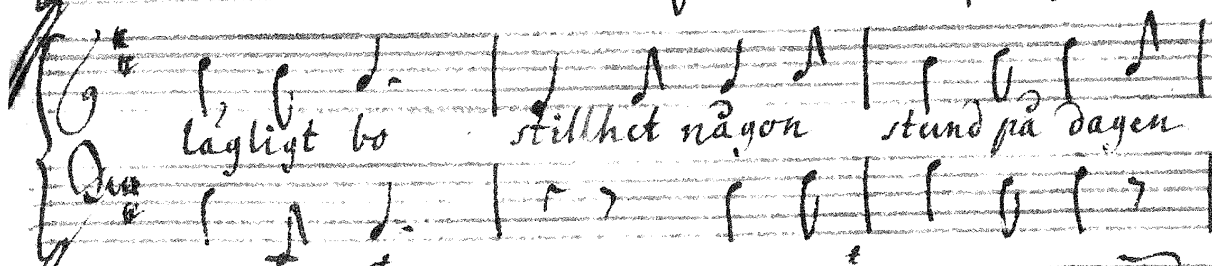
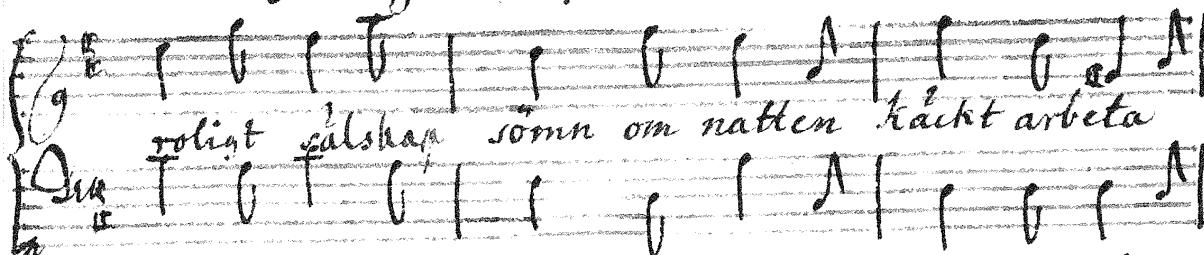
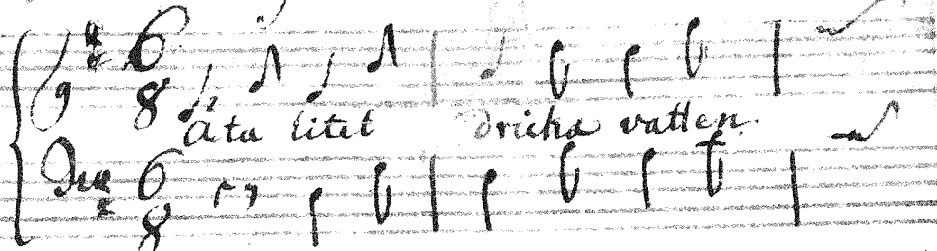

mf *gud! du fröjd dig när du gör mig nöjd. I denna ögonblick - gänget står på sin plats som alla*

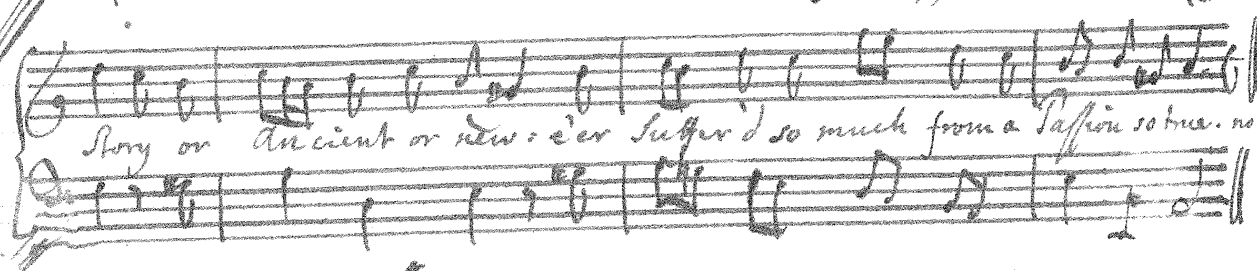
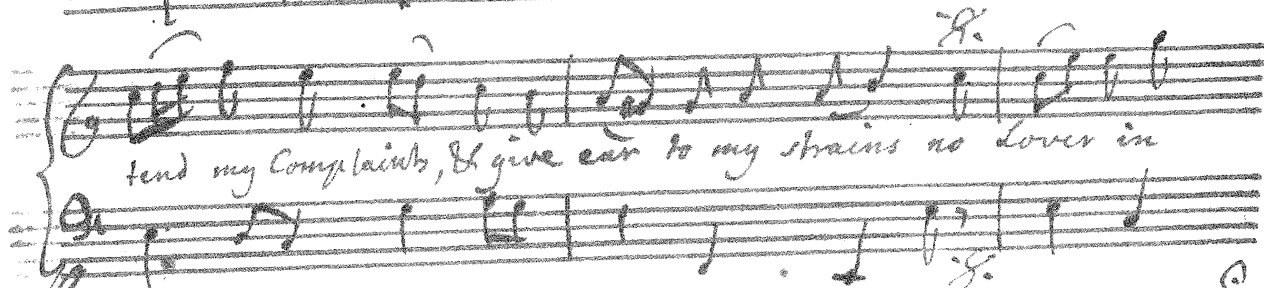
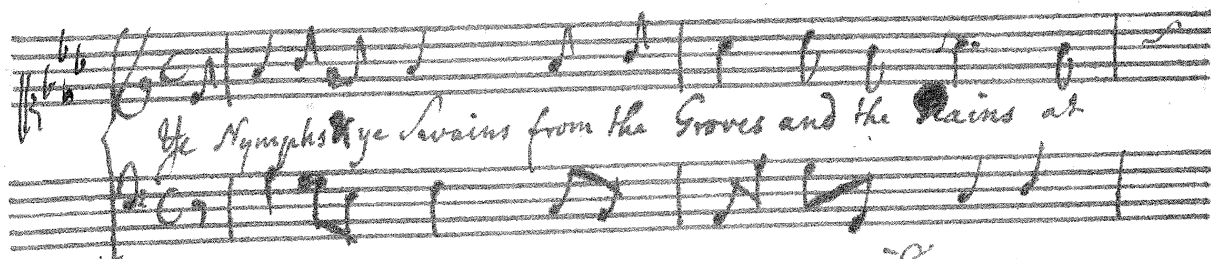
ad lib *glömt, du mögda lyssna på ljudet som uttrycker sig på sin egen sätt*

MS. B. 47 The Insensible Mistress. set to Music by M^r. Gouge

9

The Nymph I love, neither cruel nor kind,
To love seems averse, to my friendship inclin'd;
She smiles when I'm gay when I sigh she looks grave
That calls me her friend, but discovers me her slave.

I tell her I'm dying, she asks what I said?
I fall at her feet, but alas 't won't avail:
She wonders why trembling I sigh & complain,
And pities my case while she laughs at my Pain.

A bosom so frozen, what lover can bear
Then say O ye Gods! shall I hope or despair?
Or fly to a warmer and kinder than she:
Who'll soon ease my Pains, & as soon set me free.

Vivae

R. 48.

11

My books my gardens fields and fare are all my

pleasures, and my care nor wish I to be great

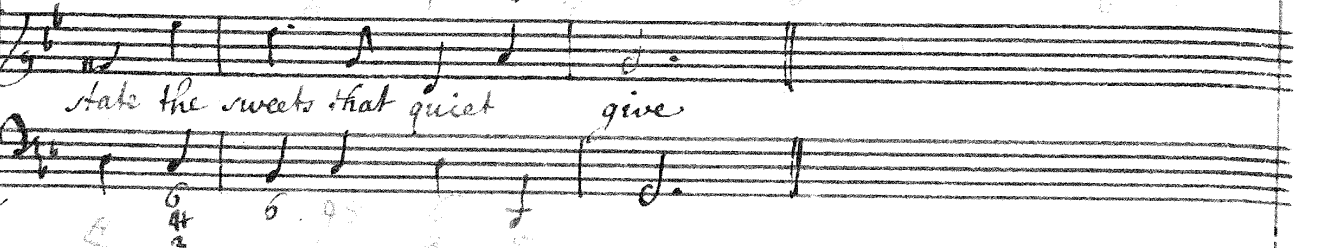
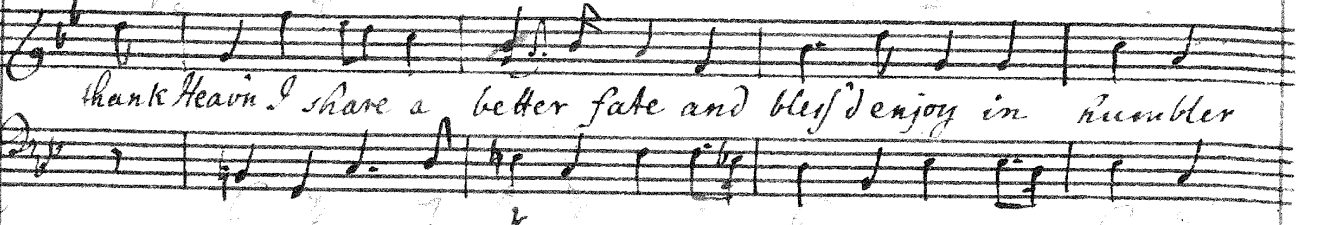
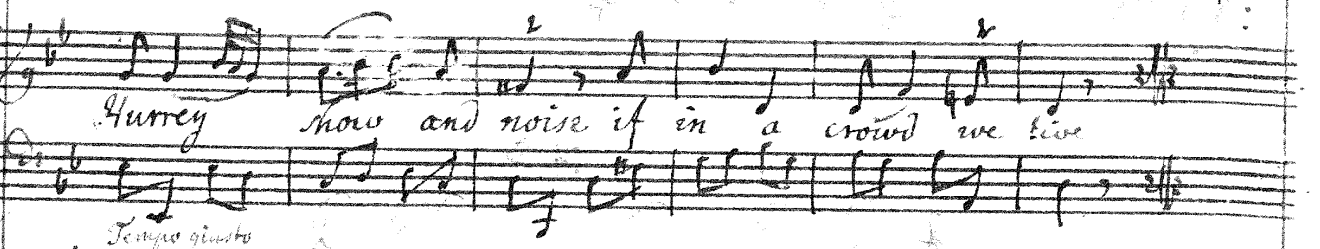
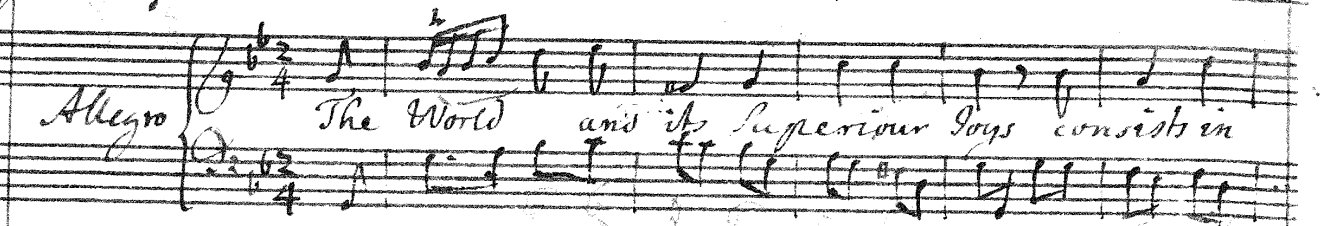
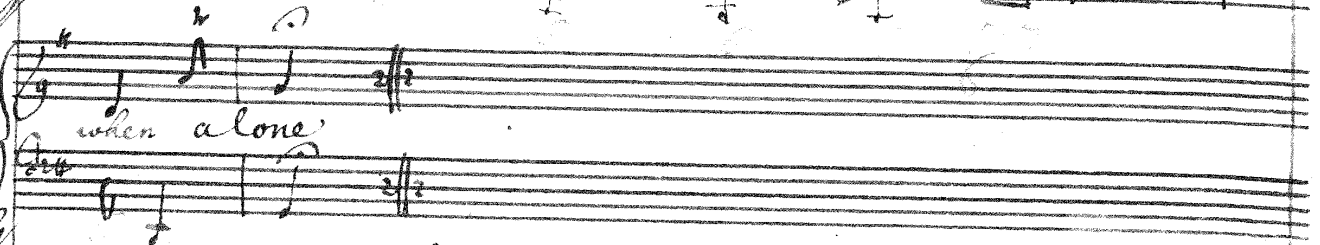
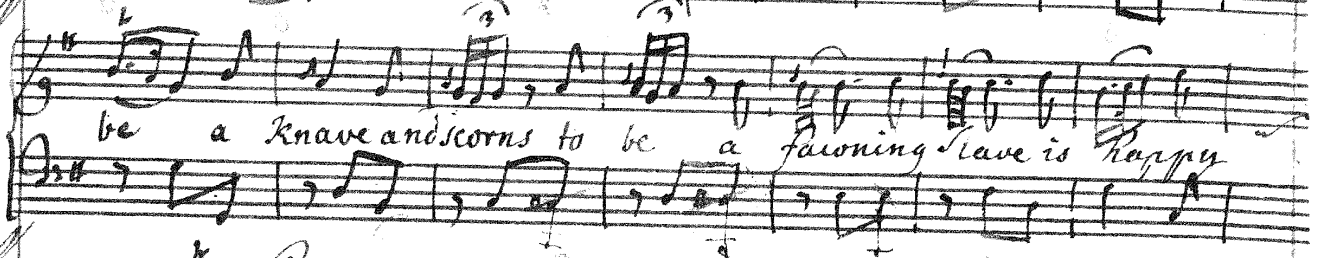
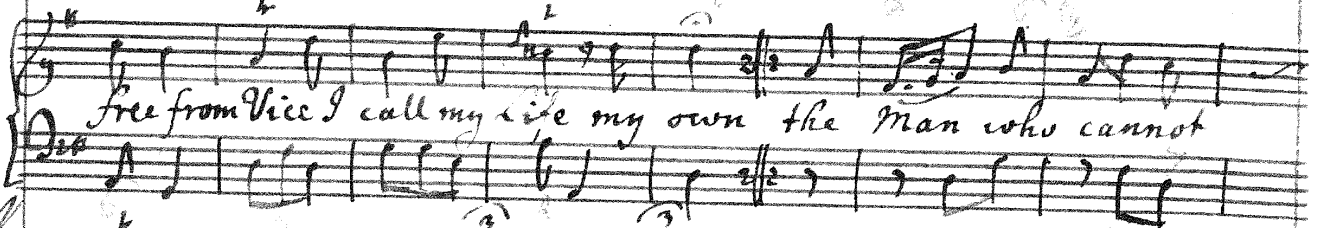
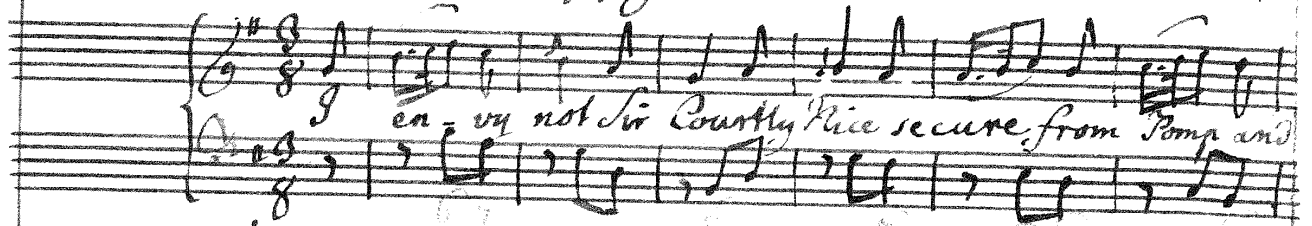
Yet all shall by my ac-tions find the re-al

Gran-deur of the Mind not fortune can de-feat

real Grandeur of the Mind not fortune can de-feat

The Happy Man

Monian
1736

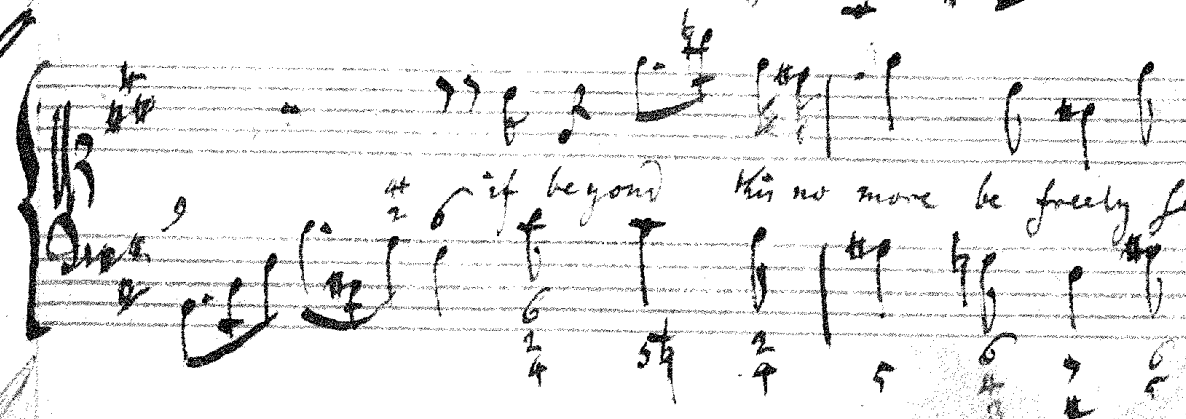
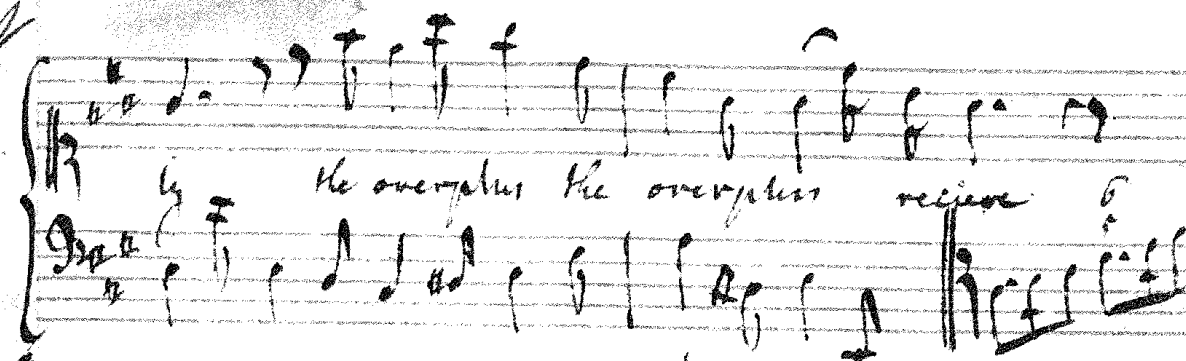
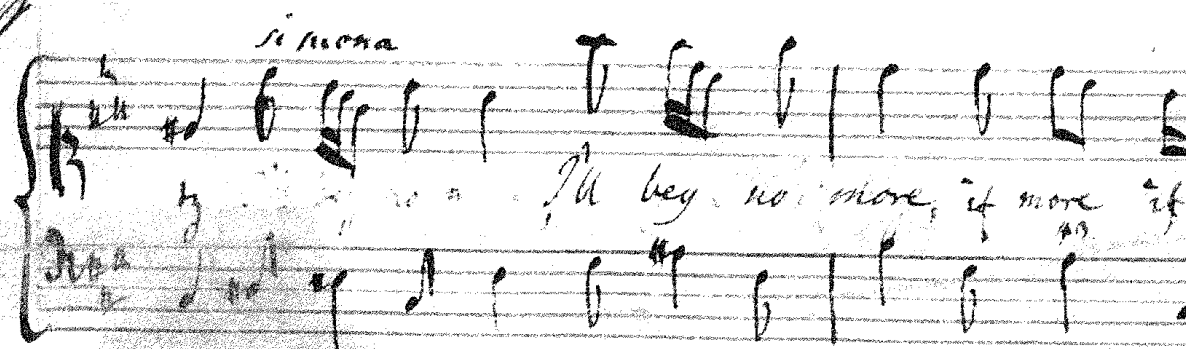
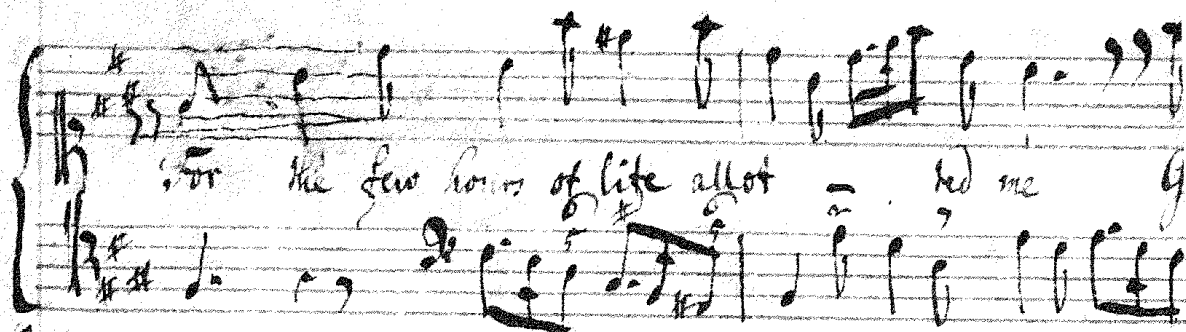
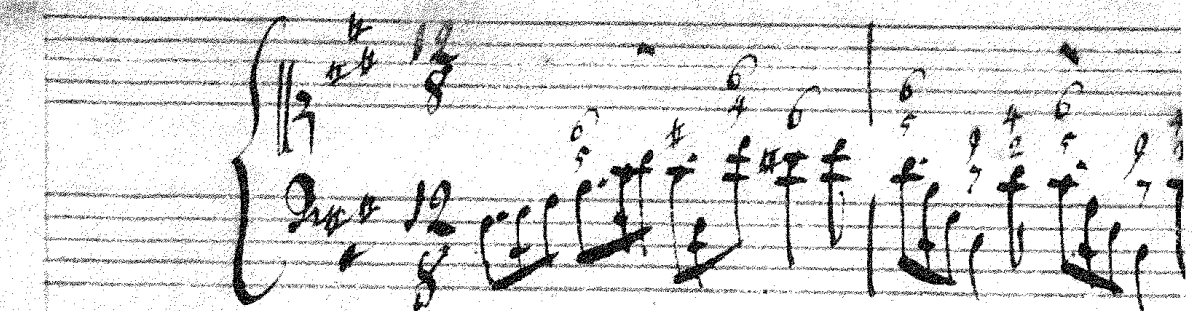

for this and goe away content & goe away

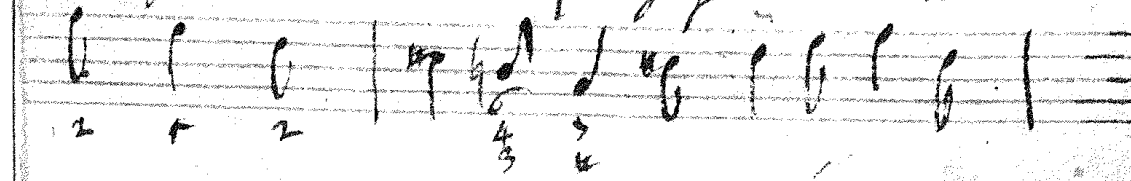
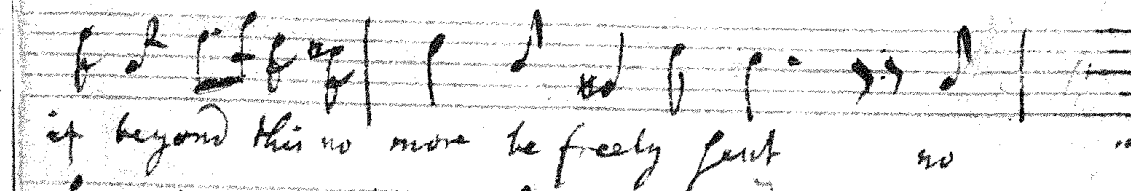
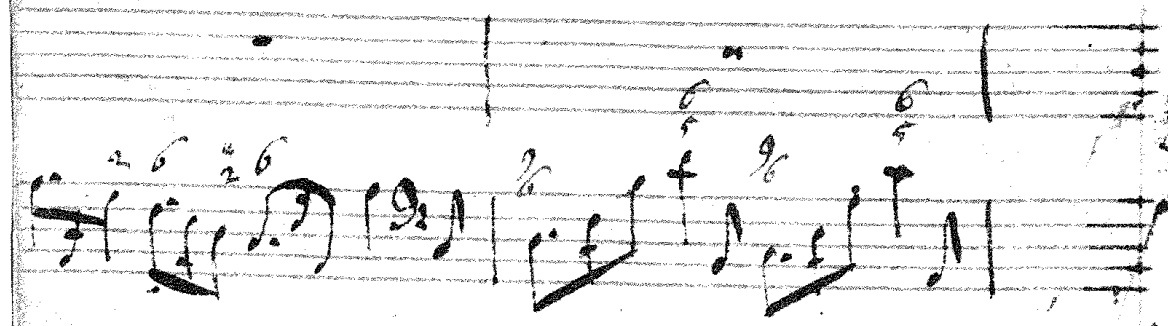
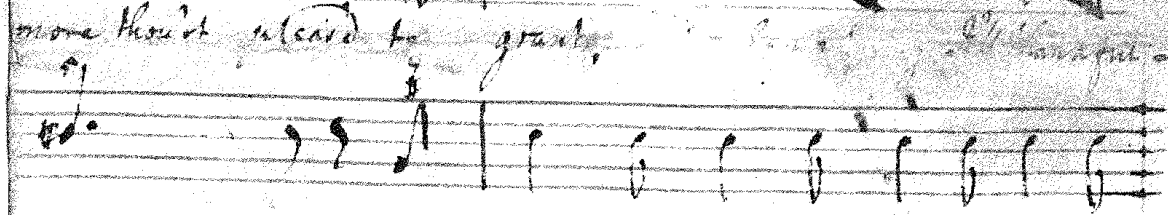
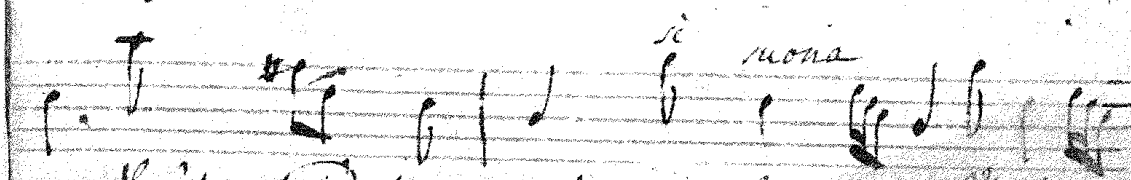
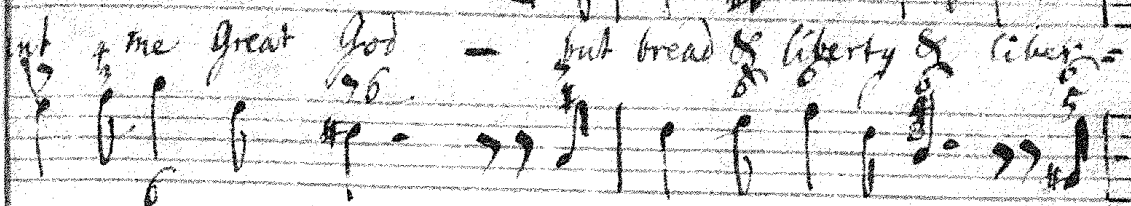
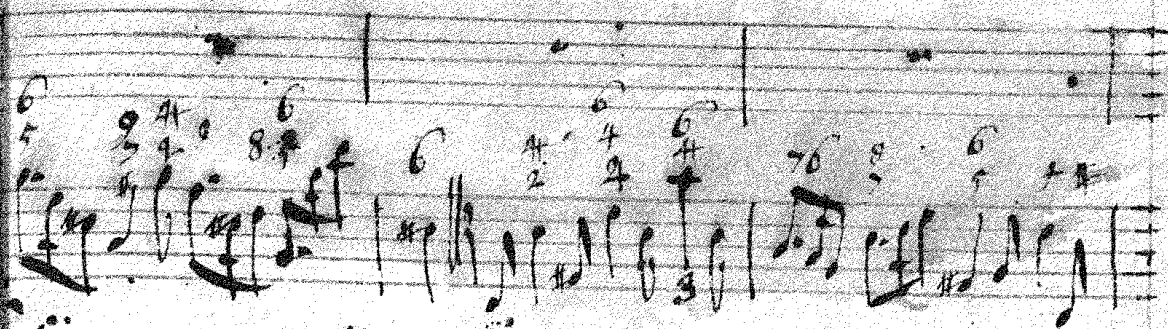
& goe away content

98 6 7 6 5 4 6 7

Handwritten musical notation on a five-line staff. The first line contains a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a melody of eighth and quarter notes. The lyrics 'Handwritten & goe away &' are written below the staff. The second line continues the melody with similar note values.

Roman

more be freely sent I'll thank for this

goe away content & goe away content

muo *Allegro* *affet* *Quas*

Den är lycklig född til Vindan som til andras tjensfar född

och bländ hela denna fläcken blir af dygden underhödd

Den fullbordar Vårskaps Lagen, Lord och Himmel til beklag

och kan räkna födelsedagen för sin största hedersdag

för sin största hedersdag

Som klippan i det vilda haf et lungen ordformvårlika attkar så gör et

Dygdiht sinne som har sin o - skuld in - ne sin o -

skuld inne Det städ, betraktar at brusand vägen sköljer af blott

jorden som des hvithet hindrar men mot sin vilja gör at den len

Dubbelt glind - rar sen Dub - belt glindrar

Dubbelt glind - rar

Merzando *De Menschen heeft maar eenen daek Alle ding is*

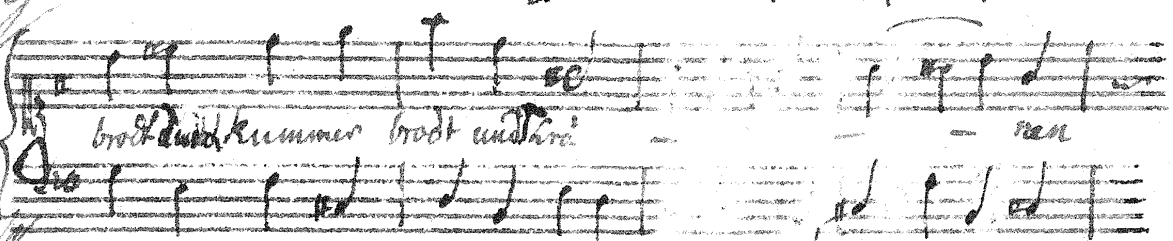
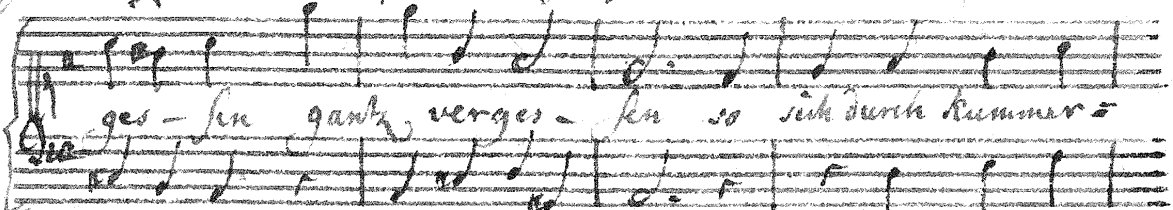
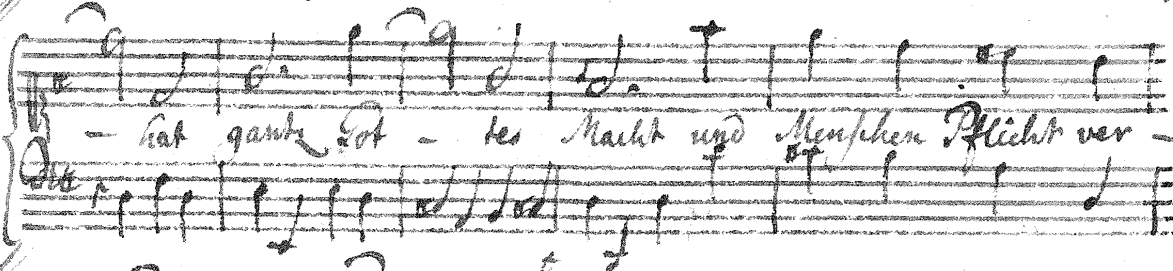
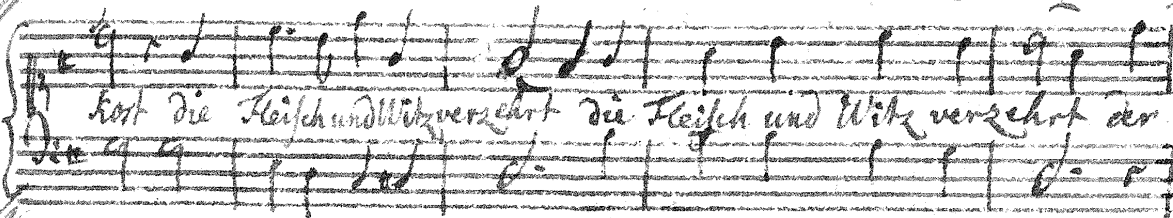
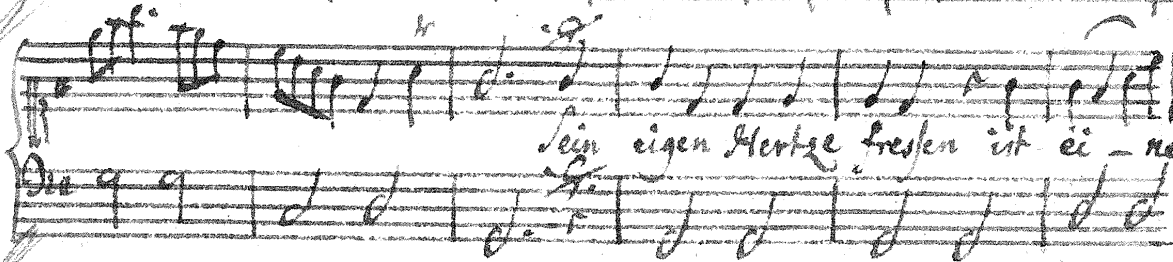
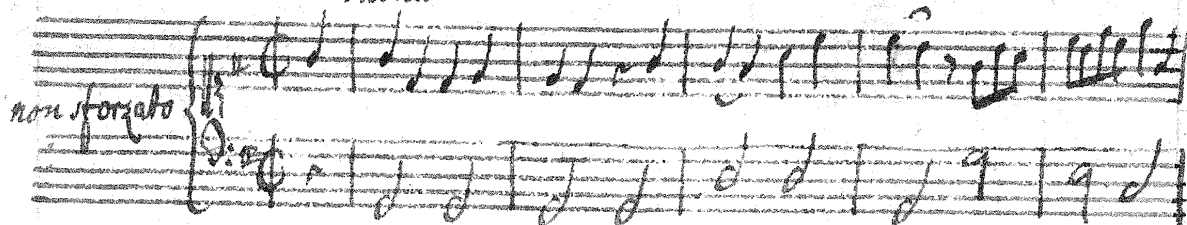
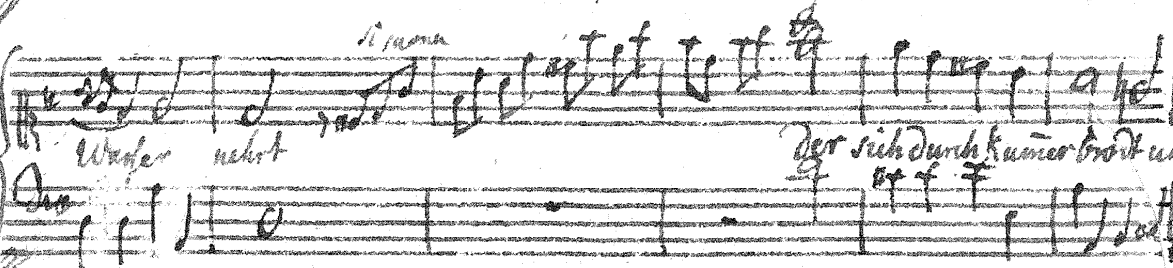
maer of ment of ment eens Jach. Wat is de Menſch, ik

vraag: int kort! ſchaduw' van droom ſchaduw' van

croon dien haest onthoort.

*ſiet hoe ellendigh is des menſches leven, welke
voorby gaet als een vogel die vliegt, ende geen
teken en laet in de lucht daer hy door geſloogen
heeft, daerom Luiderus ſeer wel ſeght:*

Poesien af von Hofmanswaldau.

*si suona**non forzato**si suona*

si muina

Thun - nen was - ser reht

sein eigen Hertze fressen ist ei - ne kost die

Fleisch und Witz ver - zehrt die Fleisch und Witz ver -

zehrt der hat ganz Got - tes Macht und Menschen

si muina

Pflicht ver - ges - sen So sich durch Kummer =

brock durch Kummer brock und Thun - nen was - ser

reht. Der hat ganz Gottes Macht und

si muina

Menschen Pflicht verges - sen

so sich durch Kummerbrod und Thrä - nen was - fer nehrt der

sich durch Kummer - brod - und Thrä - nen was - fer

nehrt

Ein leich - ter Fliegenfuss kan

^{adagio} Namen traurig machen ^{à tempo} und ein gefetzter Gei - ß wird

auf den Dornen lae - - hen ein gefetzter

Gei - ß wird auf den Dornen lae - hen

^{si mora} Dal
Lento

Ben's kinder garden.
 The kind boys a song from a printed copy corrected in the library and notes by Mr. Han-
 25. m. p. 4.

What is that is that thing called lightness? I can never see joy. What is the blessing
 of the sight? O tell tell your poor blind boy.

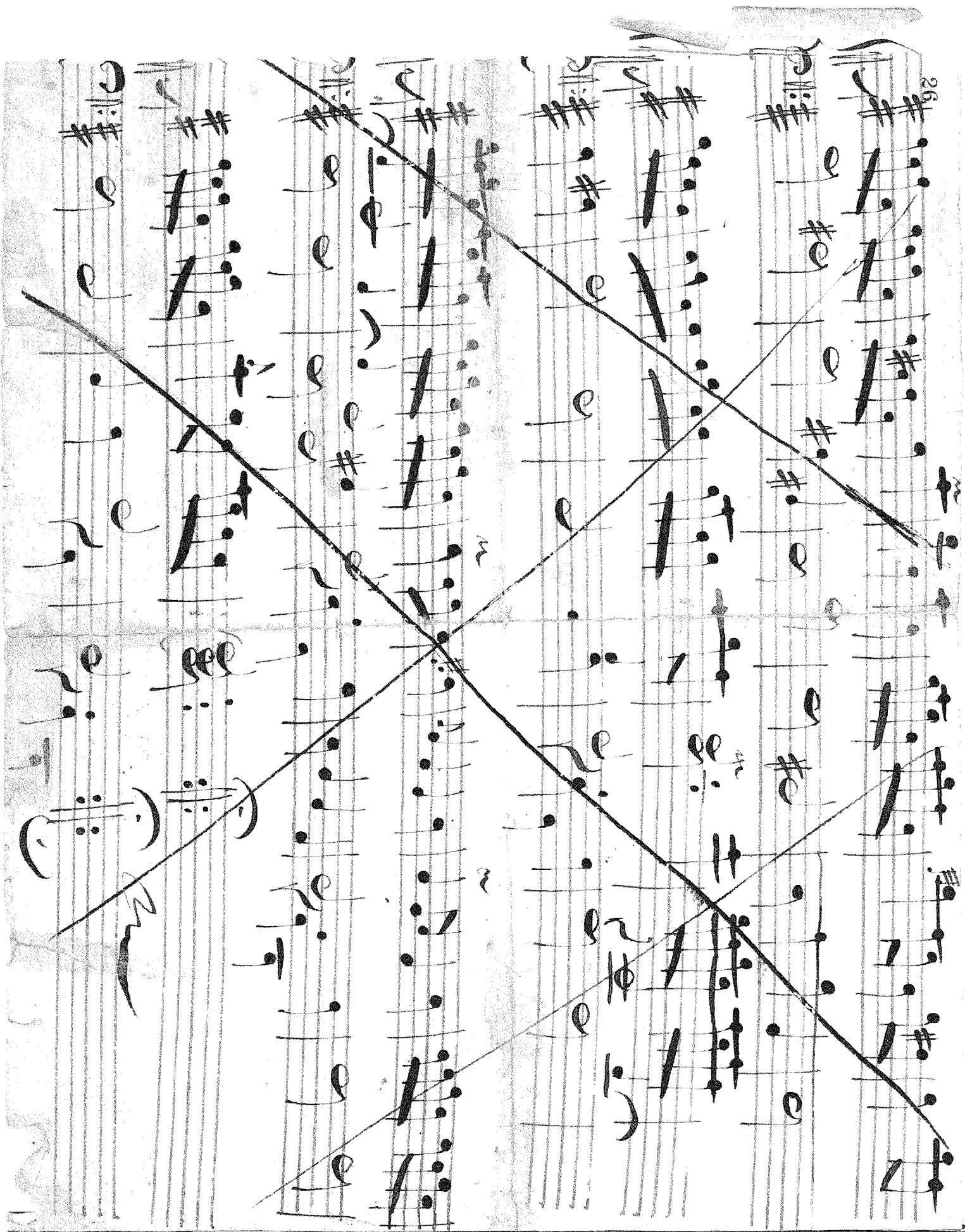
You talk of wonderful things you see
 You say the sun shines bright,
 I feel it warm, but how can be
 Then make it day or night.

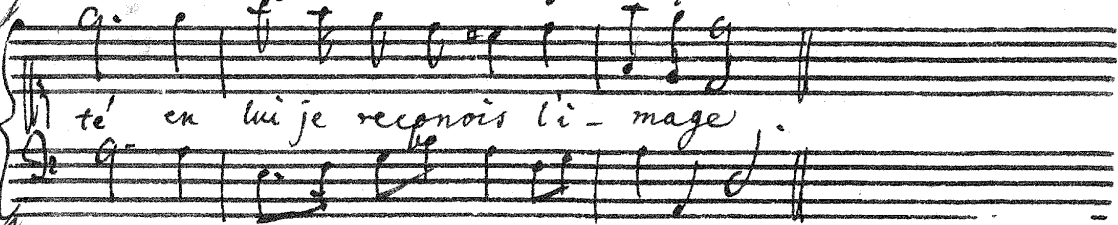
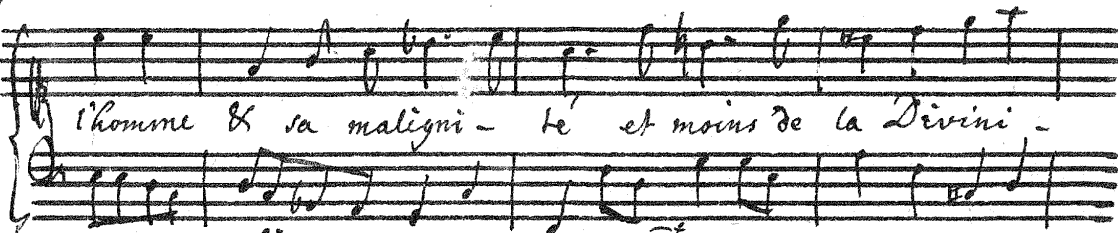
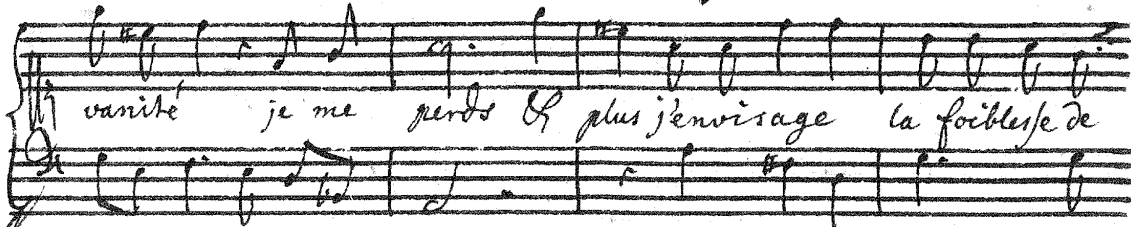
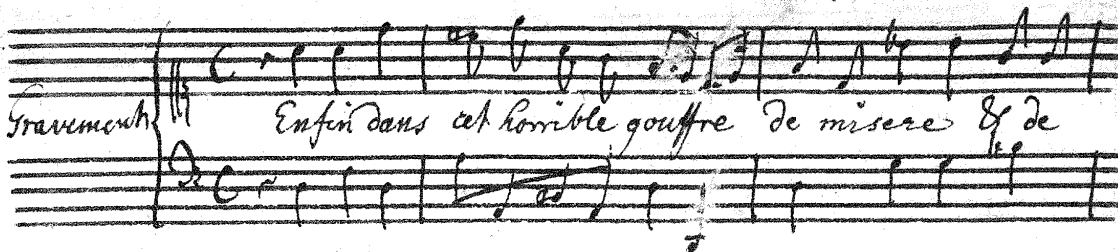
You talk of wonderful things you see
 You say the sun shines bright,
 I feel it warm, but how can be
 Then make it day or night.

With heavy sighs I often hear
 You mourn my helplessness
 But sure with patience I may hear
 At last I never can kneel.

My day or night my self I make
 When ever I sleep or play
 And can't I ever keep awake
 It would be always day.

Then let not what I cannot have
 My heart of mind destroy
 Until that I may I am a king
 Alas a poor blind boy.

lento

La Ra - gion gli affetti ascolta gli affetti as - colta dubbia

l'alma e poi con - fusa non vorrebbe es - ser dis -

ciol - ta nè restare in servi - tù non vorrebbe es - ser dis -

ciolta nè restare in - servi - tù non vorrebbe es - ser dis -

ciolta nè resta - re in servi - tù

La Ragion gli affetti ascolta dubbia

l'anima e poi confusa non vorrebbe esser disciolta es-

ser disciolta né restare in servitù né resta-re in servi-

tù no' dubbia l'anima e poi confusa non vor-

rebbe esser disciolta esser disciolta né res-

tare restare in servi-tù né restare in servi-

tù in ser-vi-tù

contro i re-i, se vi deg-

nate Giusti Dei, perché non fate O più
forte il nostro core o men asp- ra la vir-
tù Giusti Dei se contro i rei vi deg-
na- te perché non fa- te O più
forte il nostro core o men aspi- ra la vir-
tù
Dal Segno

Herren är min Hälsa.

Largo.

Positiv af Treje.

Herre Tu äst min tröst

Herre Tu äst min tröst Tu kanst, Tu kanst mig i

noden fräl = sa. Gud min Salighets horn

Gud min Salighets horn mit hopp mit

hopp, min eviga häl = sa, min

eviga häl = sa

Jag vet på hvem jag tror.

si suona

Andante

Violin

Viola

Cello

Bass

Hvad er emot Tin magt the främmande fattige

Gudar Tu äst lefvande Gud, Tu äst lefvande Gud, hvars Torden i

luffene lynder Tu som i london ser och vettt hvad tankarna

mena Her = re på Tig jag tror på Tig jag tröstar al-

le = na. Hvad er emot Tin magt the främmande

fattige Gudar Tu äst lefvande Gud lefvande Gud

hvars Tordøn i luftene lyder. Hvad er emot sin magt the

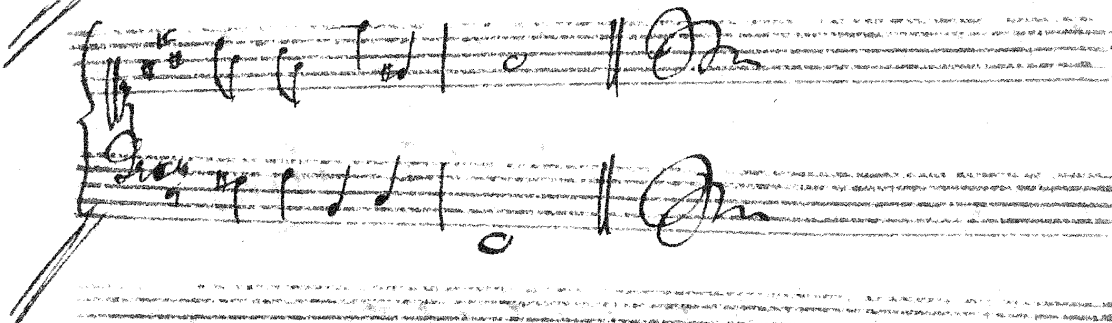
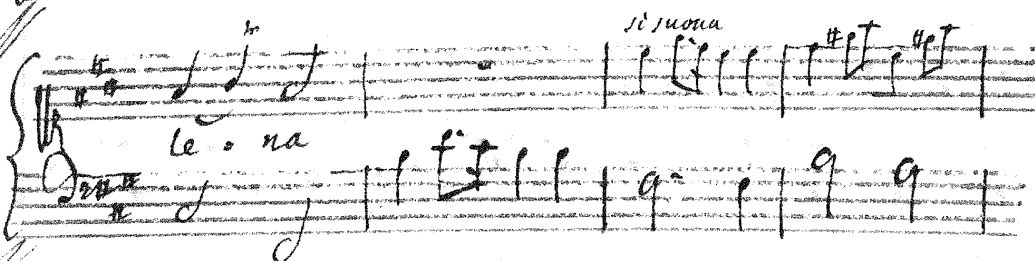
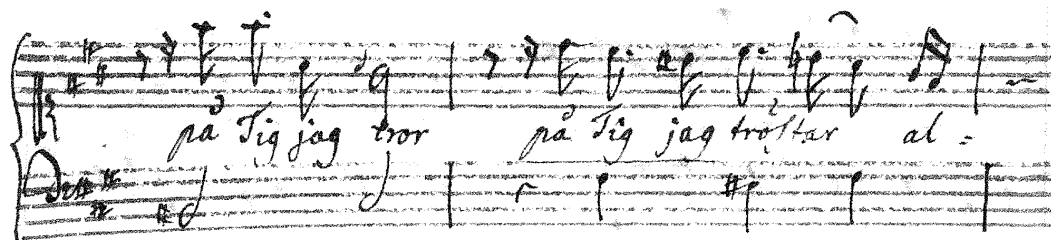
frammende fattige Gudar Herre på Tig, på Tig, jag

tror, på Tig, jag trofstar alle = na på Tig alle = na Du

åst lefvande Gud hvars tordøn i luftene lyder Du

= som i London / er ok velst hvad tankarne mena Herre på

Tig jag tror på Tig jag trof = tar allena på Tig allena

Söndagsrös af fröjd min blöd af glädje gläde jag sjunger Herrans
 lof och hans herrens jag lo - fer & annat än hans pris på mine stränder

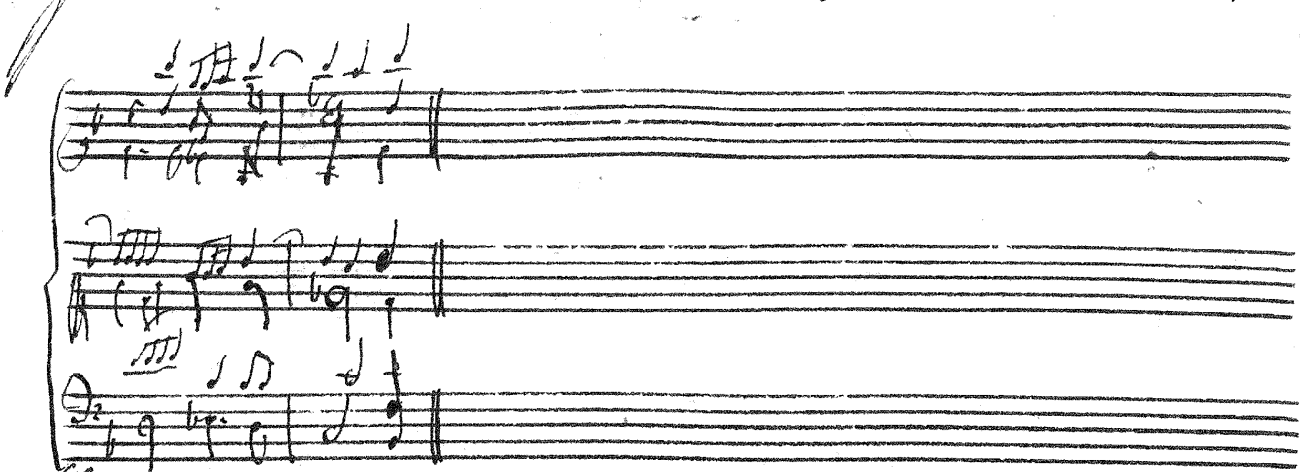
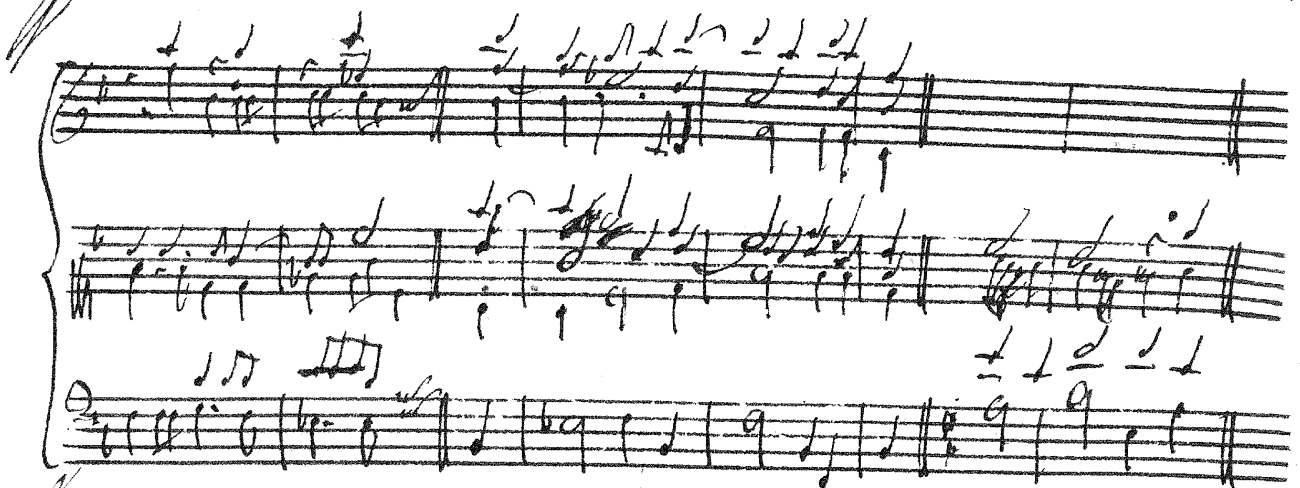
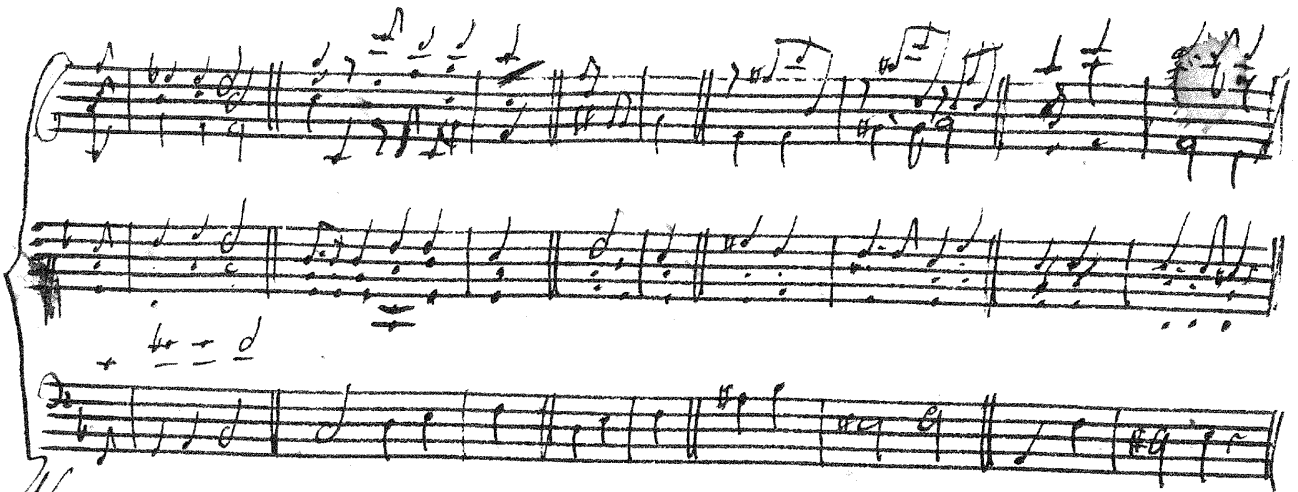
Säg, Hans Rös och annat ej, jag på min pigas blåk

Min sköndagsfröjd, men loften ej på vägen: Min tilltro till honom ej min vägen

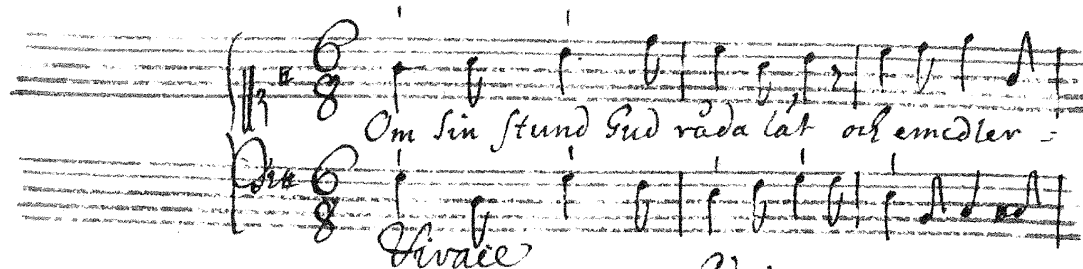
Säg högen var i Guds trögen Mot Täl - vand se till i boken att luffa: Mit

Säg förhoppas mer på sköndagen för förhoppas mer på sköndagen mer på

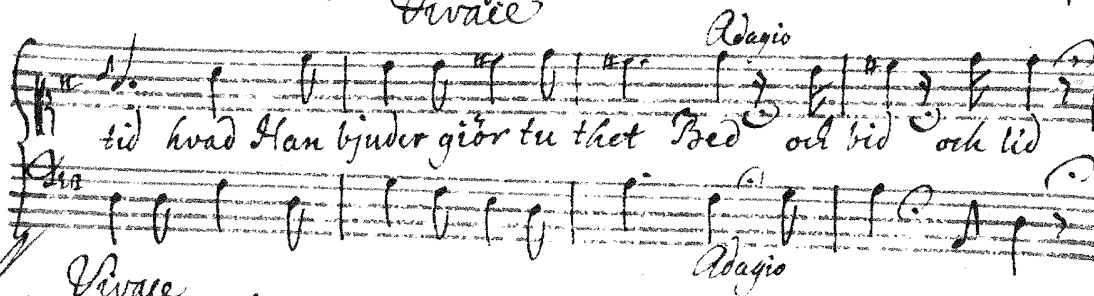
Säg förhoppas mer på sköndagen för förhoppas mer på sköndagen mer på

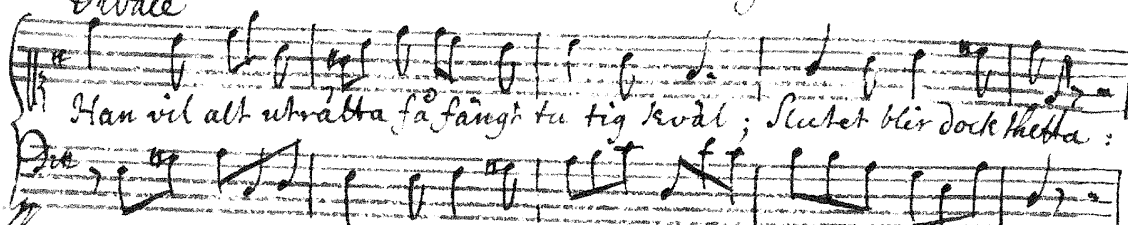
Poesien af Runius.

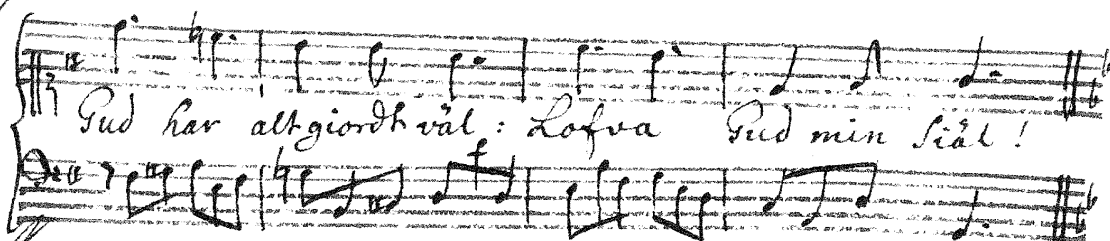
Om sin stund Gud råda lat och emedler
Vivace

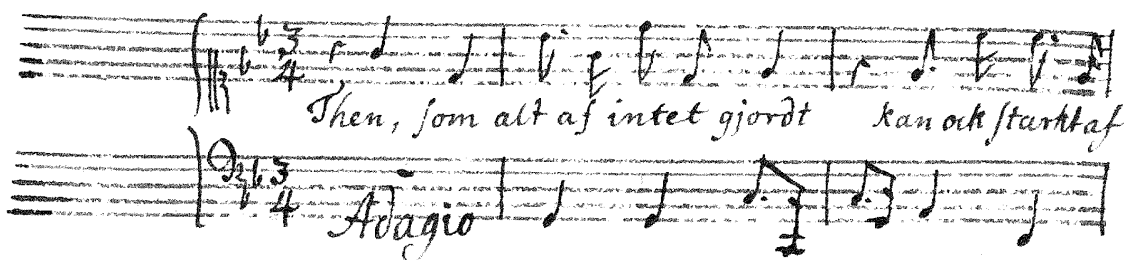
Adagio
tid hvad Han byder gjør tu thet Bed och bid och lid
Vivace Adagio

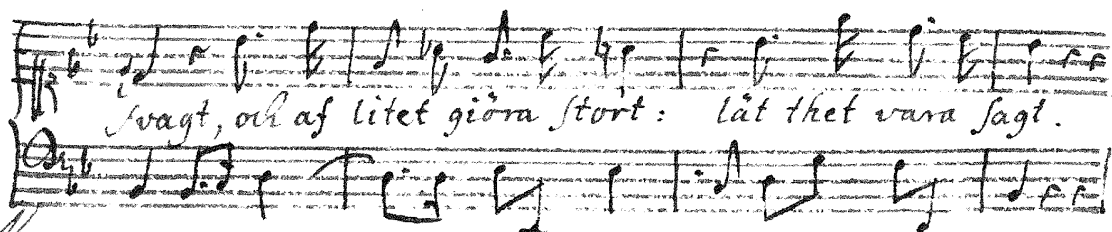
Han vil alt uträtta så fångh tu tig kväl; Slutet blir dock thetha:

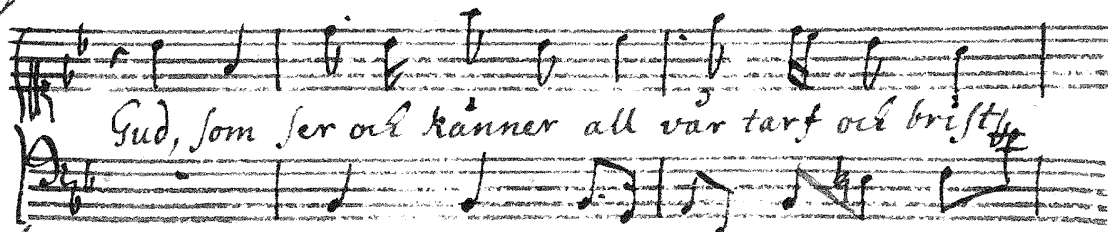
Gud har alt giordt väl: Lofva Gud min siäl!

Then, som alt af intet giordt kan och starkt af
Adagio

svagt, och af litet giöra stort: låt thet vara sagt.

Gud, som ser och känner all vår tærf och brist

Poesien af Runius.

41

Om sin stund Gud råda låt.
Vivace

och emedertid hvad Han bjuder gör du

Adagio
thet Bed, och bid och lid. Han vil allt ut-
Vivace

rätta, så långt du dig kväl; Slutet blir dock thetta:

Gud har all gjort väl: lofva Gud min själ!

Then, som allt af inret giord
kan och starkt af svagh
Och af liten giöra stark:
Låt thet vara sagt.

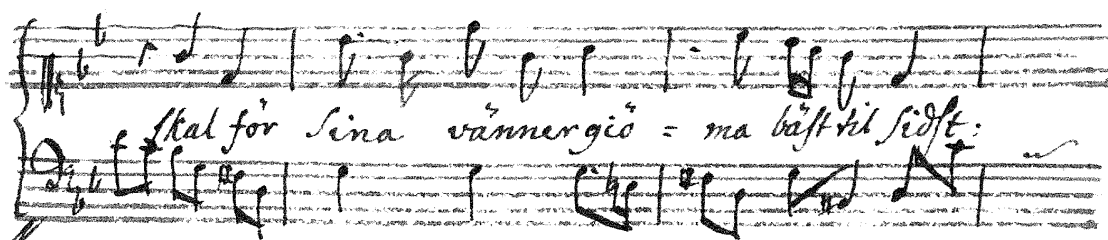
Gud, som ser och känner
All vår tär och brist,
Skal för sina Vänner
Giöra bäst till sist.

Gud skie Lof så visst!

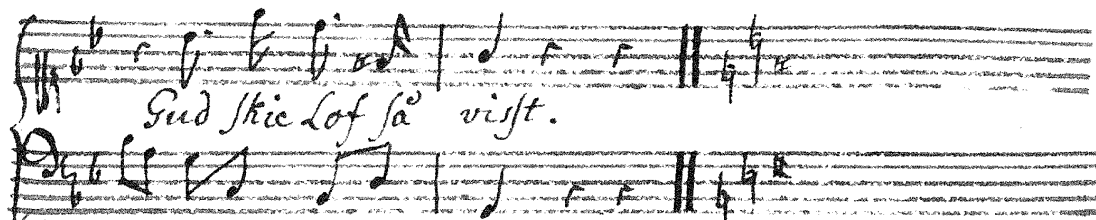
Tä blir och Guds härlighet
På oss uppenbar;
Att Han kan, och vil, och vet
Hvad Han lovat har.

I Hans hjälpe stinna
Se vi klara frät,
Och en härlig strima
Af Hans nådestat:

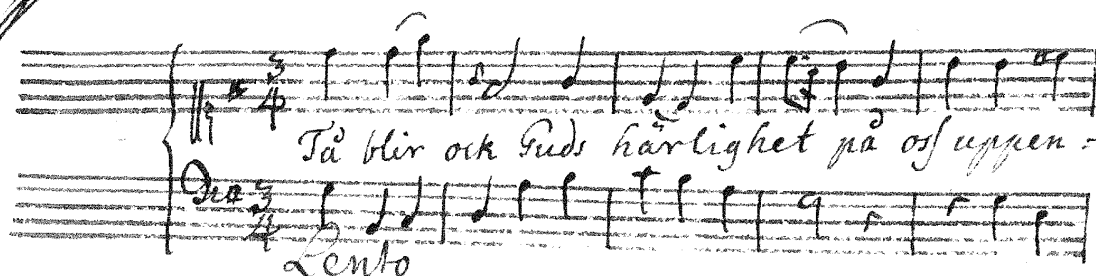
Gud skie Lof för thet!

skal för Sina vännergio = ma bäst vil sioft:

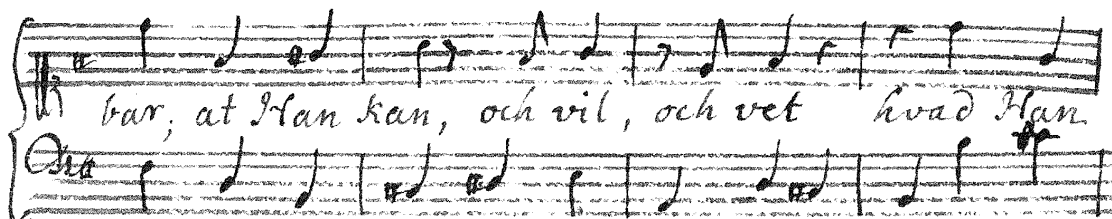

Gud skie Lof så vist.

Tå blir ock Guds härlighet på oss uppen =

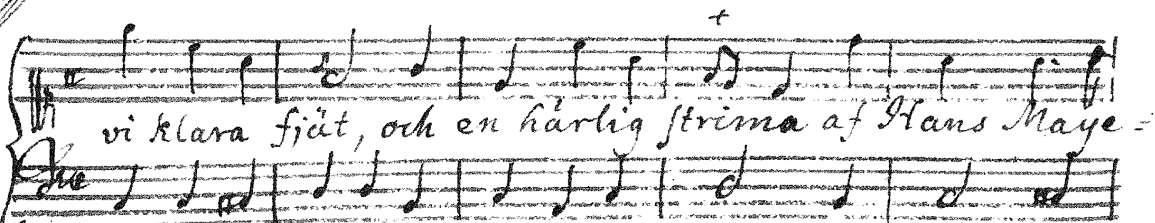
Lento

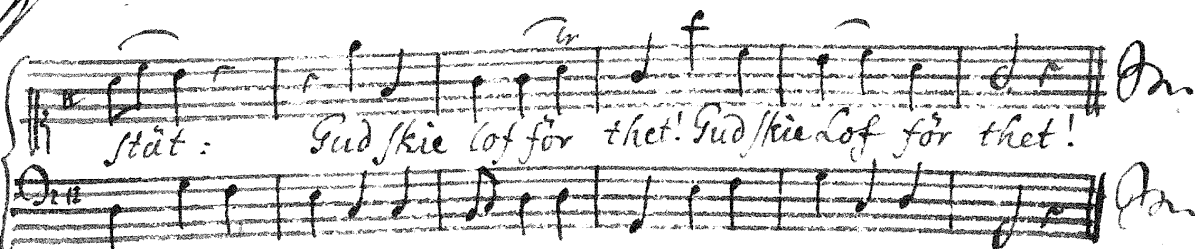
bar, at Han kan, och vil, och vet hvad Han

lof = vat har. i Hans hielpetima se

vi klara fiät, och en härlig strima af Hans Naye =

stöt: Gud skie lof för thet! Gud skie Lof för thet!

Hvi ästu, dyre Tid, så snar som blixten utur

skyar blänker och piden genom luften far? du äst bland

Himlens största skänker, och aldor - minst kan hål - las kvar.

I dit förvar är an - befalt hvad kärt hvad tåkt vad godt kan

sågas; Men ach! hur länge får det ägas få ögnablick få

ögnablick, så är det allt Hvem kan åt Tiden fågnas stort, när Nöget

och med Tiden rymmer! hålt! käre Tid, nej, far man fort, om något flyr, flyr och bekymmer

allegretto

Huj ästu ädla Tjd så snar så snar som blisken u-tur skjär

blänker och pilen ge - nom luften far - - - Du äst bland Himlens

Största skänker och aldraminst kan hållas kvar aldraminst kan

hållas kvar I ditt förvar är anbefallt hvad kiärthwad takit hvad godt kan

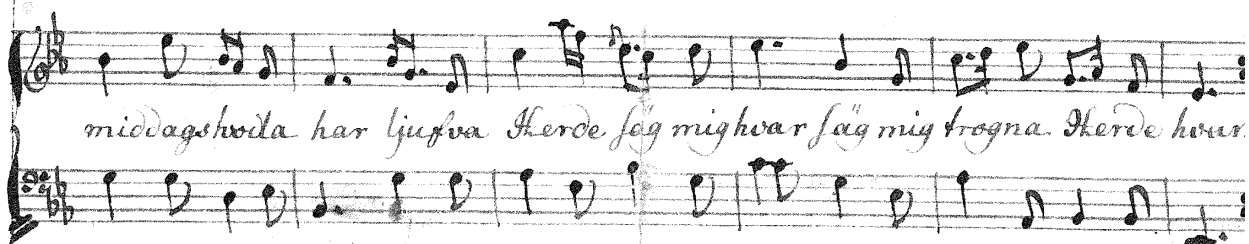
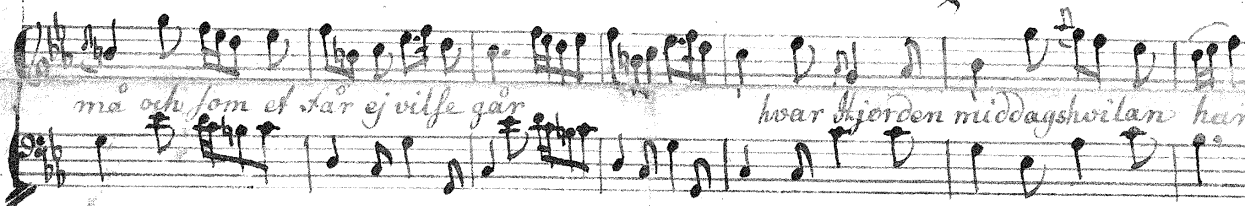
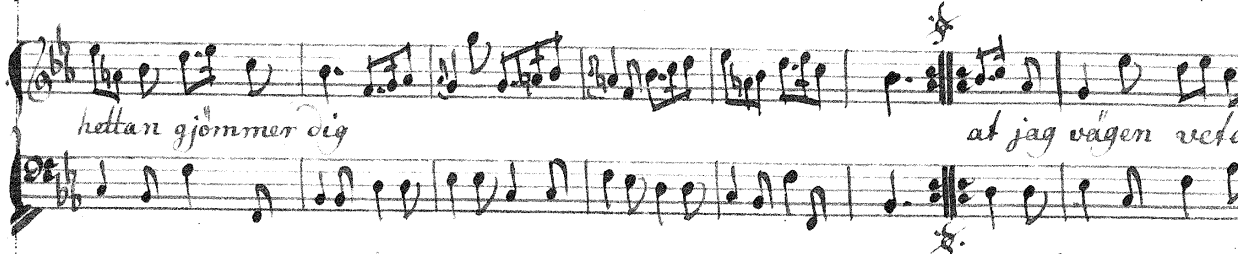
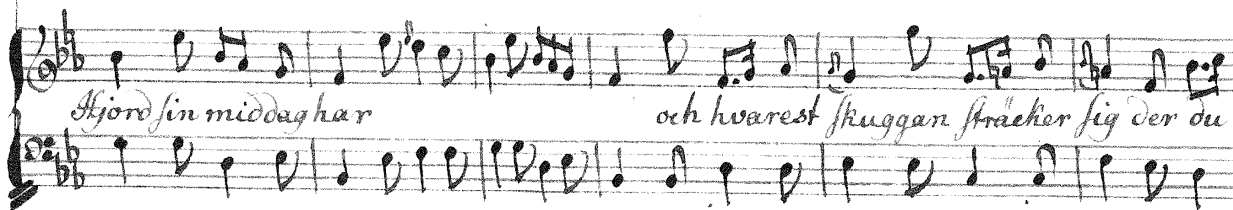
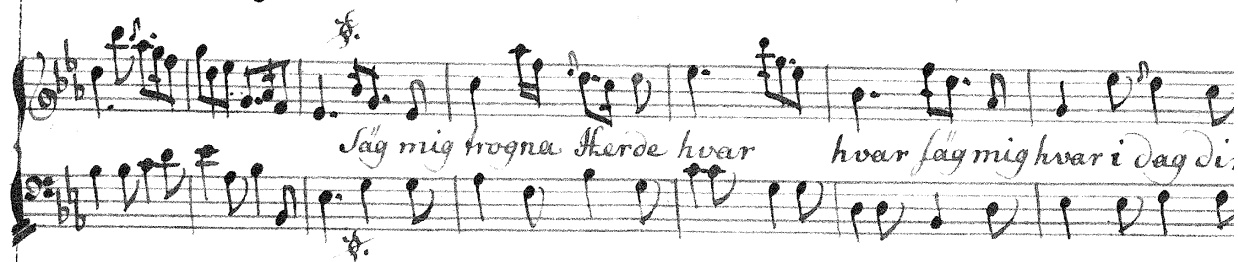
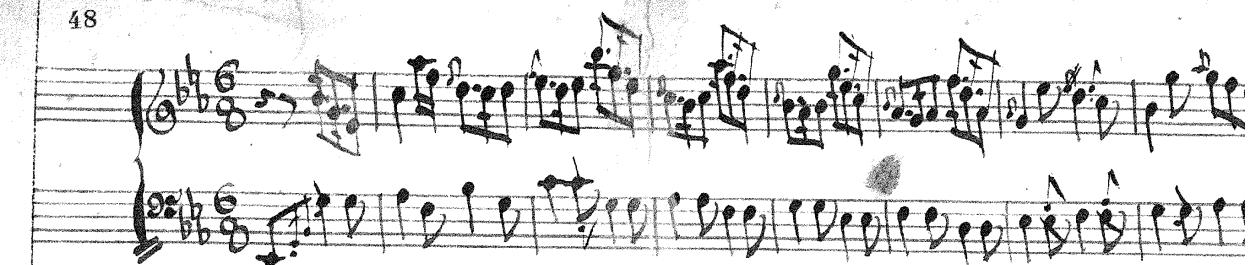
Agas, Men ach! hur länge får det agas så ögnablick så är det alltså

ögnablick så är det allt hvem kan all Tjden fångnas stort när Lög-ge

och med Tjden rjmmar hållt! kiäre. Tjd; nej, far man fort, om Lög-ge fljör, fljör

adagio
och bekjmmarom Lög-ge fljör, fljör och bekjmmar fljör och bekjmmar

allegro.

JSR 63

Soliloquium

a

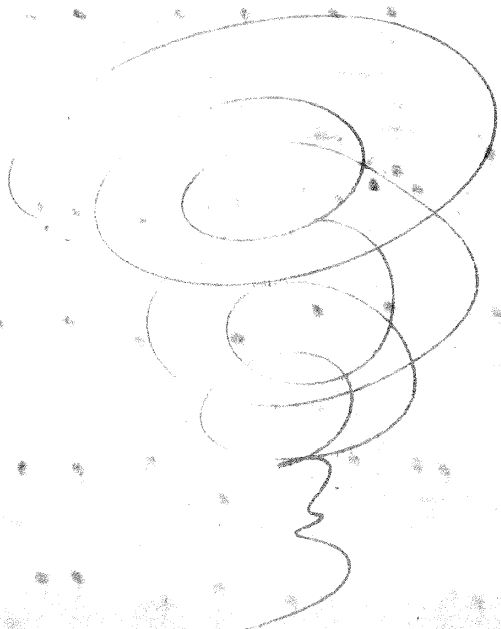
Voce sola

a

Cimbale

del

Signore Giovanni Etnico
Romani

Lento, ma poco

Soliloquium

tr
 Kom Sjesta Enslig bek Dig will iag mig för tro, at

tr
 sig mitt Biersta må i barmhertig sunder Frälsas Ditt för däl

tr
 Rum Där är mig Gufst at Boo, ty iag mig för - sath all

tr
 Warloslig fröge all Warloslig fröge för ga - ta all

tr *di piace*
 Warloslig fröge för ga - ta Du Frjcktas wäl be sag De

Sorgsnas Paradis be döfde Siälars Rös och blode sinnens

Tränglan i Dig, förnöjes illan upp-på ett salighets Du

Skallar vårt be-gär. Du Dödar all vår tränglan, i

Gladie stunder ges Du förna fröge svar-wäl,

En Bedräglig lust, som wärlofens sällbet gif- - wer. Kom

Systa Enslig bet und-sätt min malla siäl Dig

endast uti Gud och Dig mitt Gladie blig- - wer
sal. föro

Kom fjösta enslighet dig vill jag mig för-
 tro att sig mitt hjerta må i hemlig suckan frä-
 ditt fördolda rum där är mig lyft att bo tj jag mig för-
 satt all verldslig fröjd all verldslig fröjd för-gä- - - - ta all
 verldslig fröjd för-gä- - - - ta du trycktas välbehag de
 sorgens paradis be-dröjde sällars ro och blöde sinnens

Längtan i dig förnöyes man uppå ett saligt vis du

Allar värt begiär du dödar all vår längtan

glä--die--inder och du förna fröjd förväl o

en bedräglig lust som världens kälhet gif--wer kom till enlig=

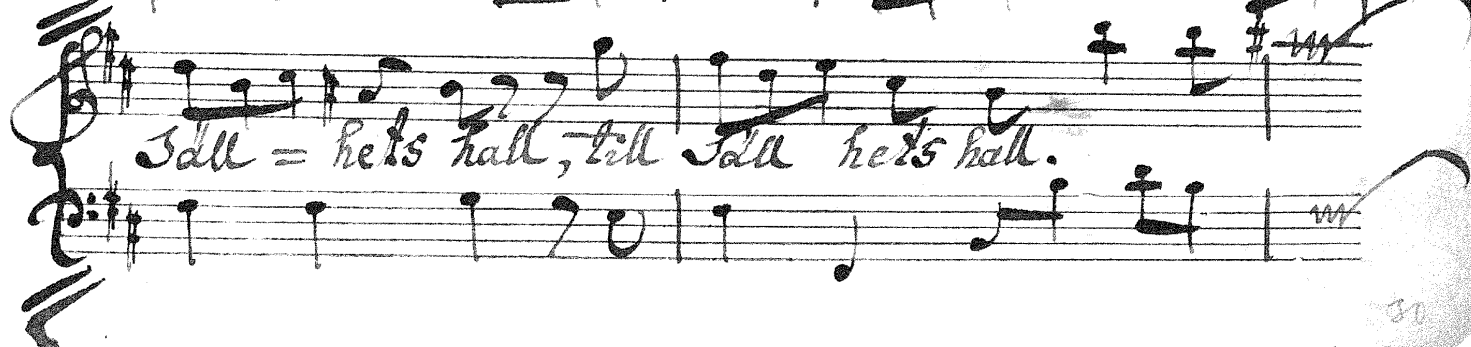
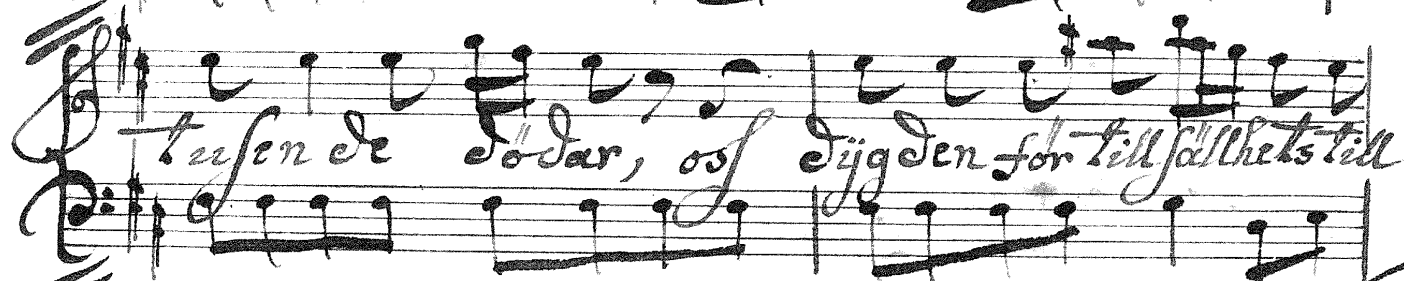
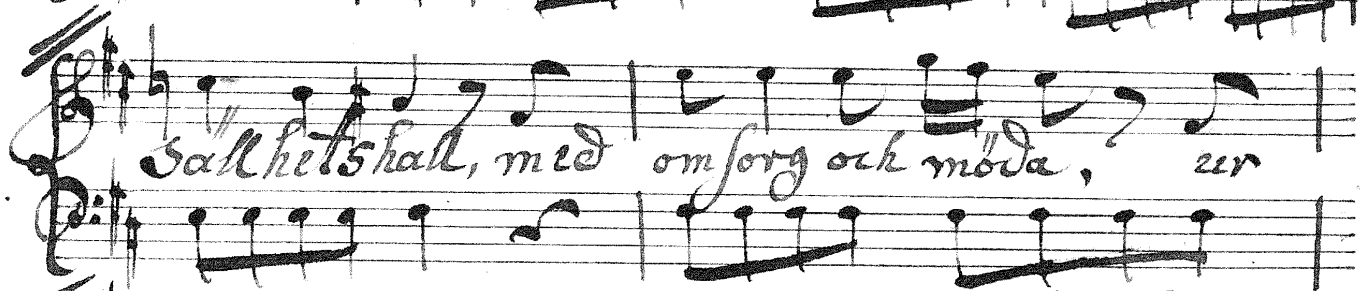
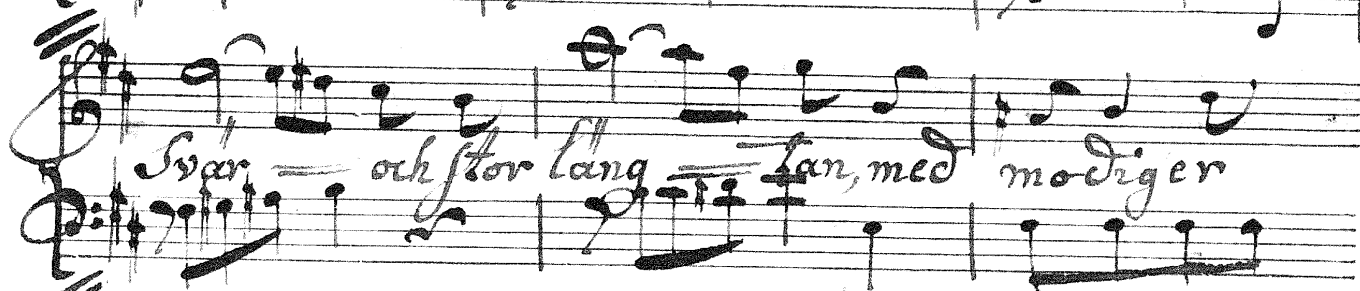
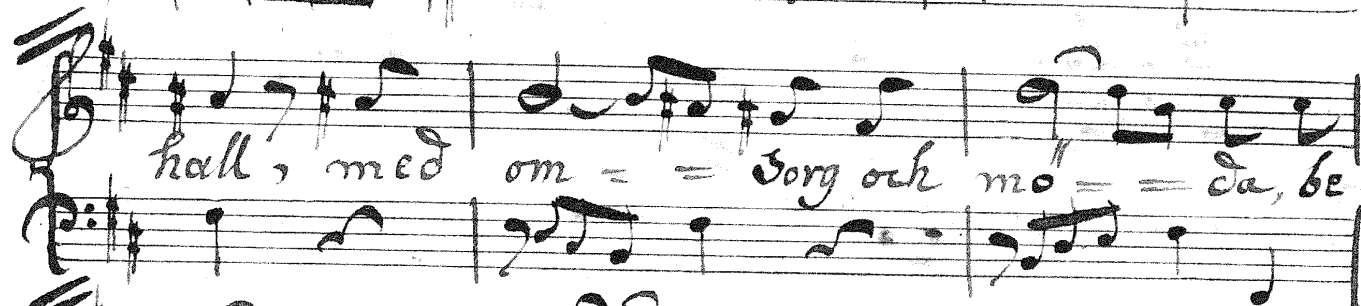
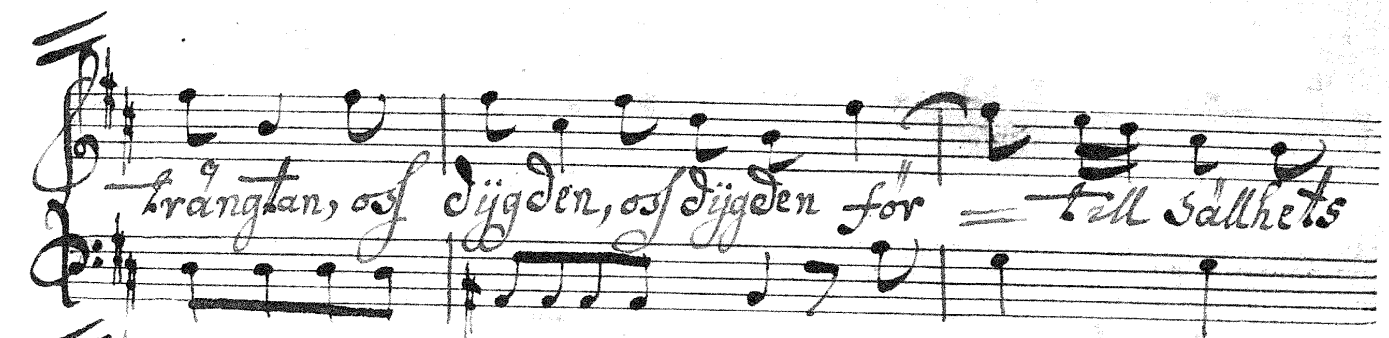
het undått min matta själ till endast i--ti gud och

dig min glädje blif--wer und--

Aria *allegro*

med om Sorg och
 möda, be svärgh för längtan, ur tusende
 döda med modiger längtan of dyg - den för till
 Sall - het Hall. med om - - Sorg och mö - -
 molto c.to.

Da be-svar och stor långtan, med modiger
trängtan ur tusende dödar, och djg den för till
Sällhets hall, till sällhets hall, till Sällhets hall.
Med omsorg och
moda, be-svar och stor långtan, ur tusende
dödar, be-svar och stor långtan, med modiger

Handwritten musical score on page 60, featuring ten systems of staves. The notation includes treble and bass clefs, key signatures, and various note values. The lyrics are written in Swedish and are interspersed between the musical staves.

up Hercules tappert, att kämpa och strida, mot

svärfulla lustar, jag Crantzén vill vrida, jag Crantzén vil

vrida, mot svärfulla lustar, jag Crantzén vill vrida, som

Jen = din hiesja prjda skall, din hiesja prjda skall, din

hiesja prjda skall.

Handwritten musical score on page 61. The score consists of four staves. The first staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. It contains a complex melodic line with many beamed notes and rests. The second staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature, containing a simpler melodic line. The third staff is a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature, containing a complex melodic line with many beamed notes and rests. The fourth staff is a bass clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature, containing a simpler melodic line. A double bar line is present at the end of the fourth staff. To the right of the double bar line, the text "Taccapo" is written in a cursive hand, followed by "Dal seg" and "no" on the next line.

Ten empty musical staves, each consisting of five lines, arranged vertically. They are intended for further musical notation.

7. 26 R. 67.

68

Twåne. Arier

af

Roman,

och

En fingerad Duet.

af

Anonym.

Aria af Roman, Hof-Intendent och Svensk Kapellmästare.

Come. Sta.

*Andante.
affettuoso.*

Kom, tygsta Enslighet! Dig vill jag mig för.

tro, Att jag mitt hjerta må i hemlig suckan frä- ta,

risolito

Vill fördolca min, Där är mig lust att bo; Dig jag mig fö- re.

cresc.

Sätt, jag mig för. Sätt, att Världens fröjd, att Världens fröjd för

gå- ta, att Världens fröjd för gå- ta. Duo

Trycktas välbe- hag, De Sorgnas De ra- dis, Be-

Dröfda. Själars ro, och. Ömma. Dinna löngrän!

col portamento
Dig, förnöja min. i upprätt, ett så, lög vis. Dig, ställar hjertats

svall, Du lindrar all vår trängslan, I glädje. stunder, och Du

f. s.
fälska. fröjd! farväl! O, en bedräglig lust, som all er sällhet, gif

pp. rallentando all tempo.
ver! Kom tysta. Enslig het! And, stätt min mätta. själ, Tj

cresc. for. Al. Segno.
endast uti Gud och Dig min glädje. blif ver,

Arria af Roman. Ps. 59. v. 17, 18.

Allegro. Gled jag vill sjunga om din makt, om morgonen Din

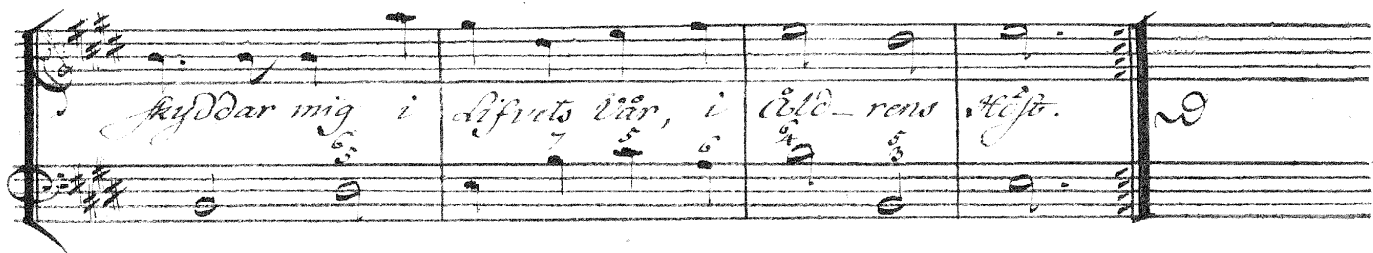
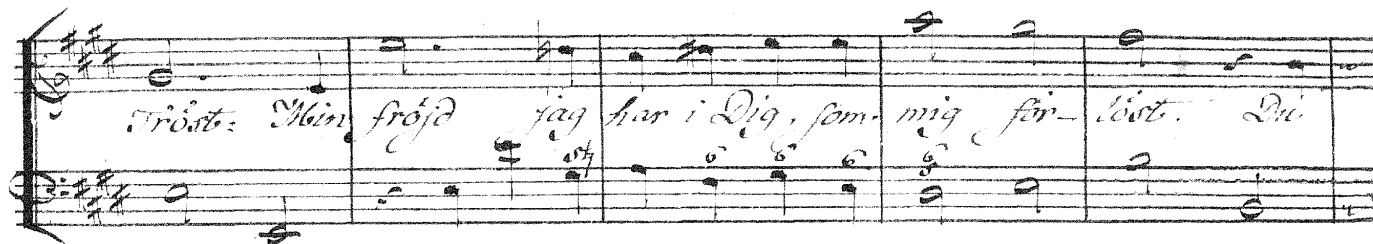
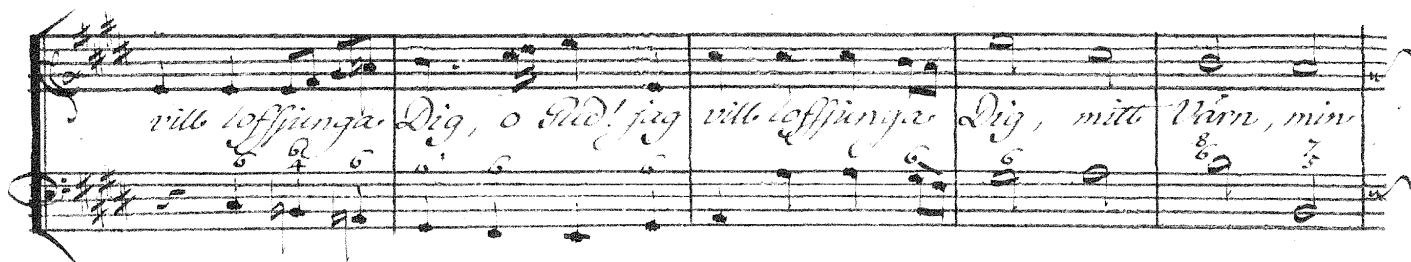
godhet prisa. Dig vare evigt älskad för all den nåd, för

all den nåd, som Du mig värdigast be- vi- sa!

På Dygdens väg Din är Das kraft Du mig till sakt;

glädjens dag, i sorgens natt jag tillflykt till Dig ta- ger; Med

Ditt be- skydd Du mig ur faran. Dra- ger. Sig

Finchetta a 2. Voi e 2. Soggetti. [G.C.M. Rossi]
Allegretto.

Soprano
Quando tramonta il So- le va cantando ogni au-

Tenore

Basso

-gello, va cantando, cantando ogni au- lo

Quando tramonta il So- le va can- tando ogni au-

al ni- do, al ni- do om- bro so.

-gello al ni- do, al ni- do ombro- so. Quando tri-

Quando tri-
monta il So- le va cantando ogni au-
monta il So- le va cantando ogni uccello, va can-

lie - ta al suo ri-po-so Nigella a ri-con-dur, Ni-

-gello, e lie - ta al suo ri-po-so. Quando tra,

-gella a ricon-dur l'agnelle suo-le, e lie -

-monta il So-le. va. cantando ogni augello, e lie -

ta al suo ri-po-so Quando tramonta il So-le, quando tra-

ta al suo ri-po-so. Va. can-tando ogni augello,

-monta il So-le. va. cantando ogni augello, e lie -

va can-tando, cantando ogni augel-lo, e lie - ta

S.S.

ta Nigella ri-conduc, ri-conduc l'agnel-le.

Nigella ri-conduc, ri-conduc l'agnel-le.

suo-le. Va cantando ogni angello, va can-

suo-le. Quando tramonta il Sole, quando tramonta il

-tando, cantando ogni angel-lo, e lie- - - - - ta al suo ri-

Sole va cantando ogni angello, e lie- - - - -

-poso Ni-gella a riconduc l'agnel-le, l'a-

-ta al suo ri-poso Ni-gella a riconduc l'a-

Volti

Largo.

First system of musical notation. Treble and bass staves. Key signature: one sharp (F#). Time signature: 3/4. The melody is in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The lyrics are written below the staves.

Ersta blanda Rousigt hjart og mott

Second system of musical notation. Treble and bass staves. The melody continues in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The lyrics are written below the staves.

gyltur þrängur þrygð, þrífst aldramíð og þýrat nód du?

Third system of musical notation. Treble and bass staves. The melody continues in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The lyrics are written below the staves.

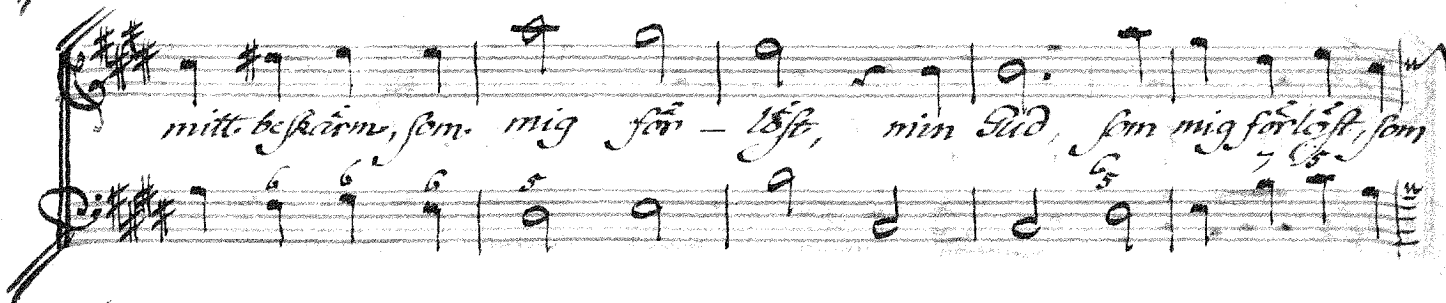
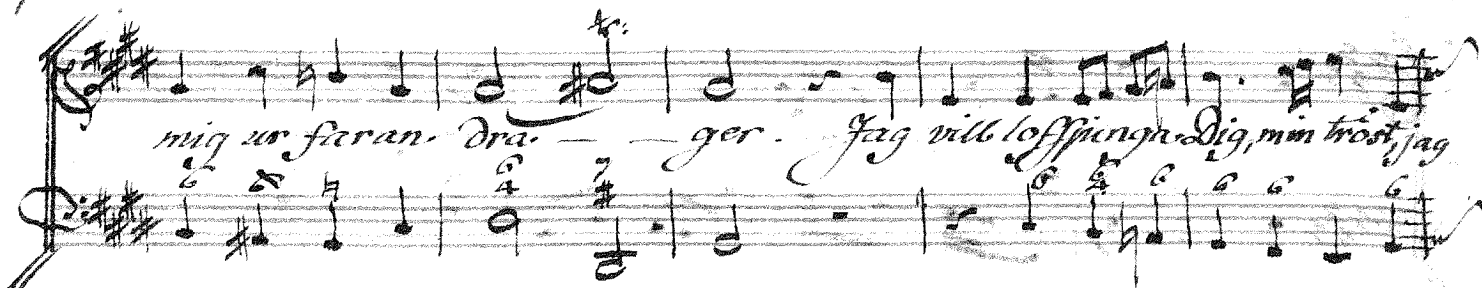
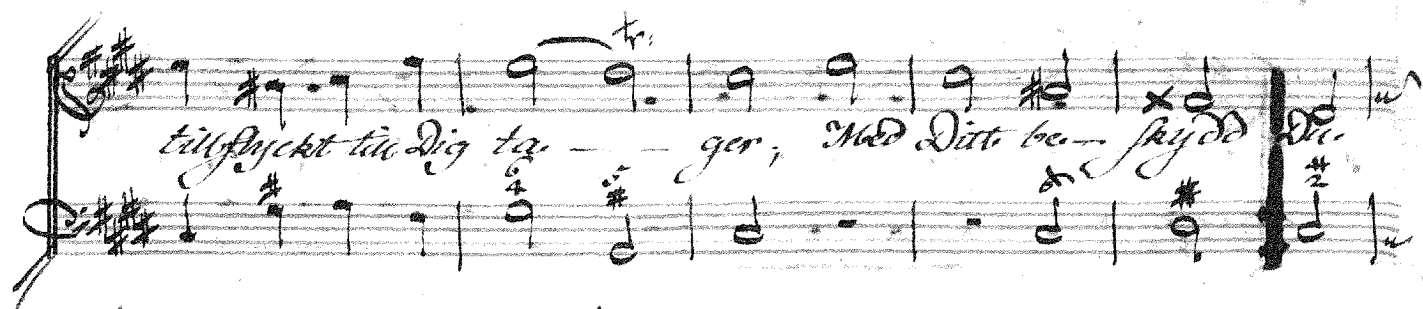
Cloris fíngur lýð du þá fjúllan þann

Fourth system of musical notation. Treble and bass staves. The melody continues in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The lyrics are written below the staves.

Land mæðst mungfaet fjúftra láta gjórnung af mung fjúf þos

Fifth system of musical notation. Treble and bass staves. The melody continues in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The lyrics are written below the staves.

gabru að einu fjúftra þá i þrand

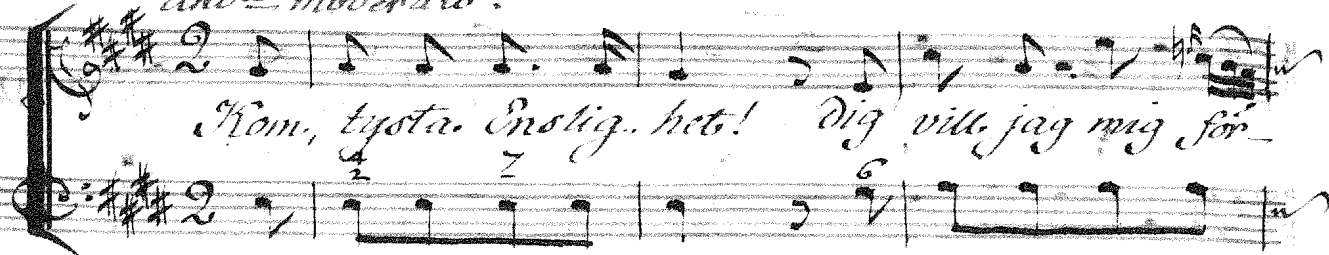

720 R 63

Aria af Romann

adde moderato.

Kom, tyota. Enslig. het! Dig vill jag mig för-

tro, Att sig mitt hjerta-må i hemlig suckan

frå-ta, i ditt fördolda rum, der är mig ljöst att

bo; Dig jag mig fö-re-satt, jag mig fö-re-satt, all

verdslig fröjd, all Verdslig fröjd för-gå-ta, all

verds- lig fröjd för-gå- ta. Du trycktas välle,

-hag, De Sorgnas para Dis, Be. dröfda Själens

Och blöda Sinnens längtan! I Dig förnöjes

man uppå ett såligt vis; Du stillar vårt begär, du

Dödar all vår trängtan. I glädje stunder, och du föröna fröjelse

väl! O, en bedräglig lust, som Verldens Sällhet gif-

ver! Kom, tysta Enslighet! undsätt min mat ta

Volti. subito.

Själ; Ty en drott set i Guld och dig min glädje.

blif — — ver, All Segno S.

Ps. 59. v. 17. 18. af Romarm.

Allegro moderato

Men jag vill sjunga om din makt, om morgonen din godhet

prisa: Dig va-re evigt ära, jagot för all den nåd, för all den nåd, som

Du mig vördigats be-vi — — sa. Du har med stark kom

arm min fiend' neder-lagt; i minenöd, i minenöd jag

Stances de Mre de Saint-Cyremond,

traduites en Suédois.

Mes yeux, mes inutiles yeux!
 Vous savez bien que dans ces lieux
 J'ai fait toujours sa demeure;
 Et si proche de ses appas,
 Ingrats! vous souffrez que je meure
 Du chagrin de ne la voir pas.

Vous avez donc mis en mon Cœur
 La triste et secrète Langueur
 Qui consume aujourd'hui ma vie;
 Pour servir si mal mes desirs
 Et refuser à mon envie
 Votre secours et mes plaisirs.

Mes yeux, cause de mes Ennuis!
 Puisque dans ces lieux où je suis
 Pour Vous seuls Iris est absente;
 Mon Esprit plus ingénieux
 Qui toujours me la représente
 Fera votre office, mes yeux!

Min Ögon, förad för digtän vör
 Att jag har ffr, vör i min frän
 Sjön jag mig min, Iris Cästra.
 Jag kunnat det lätta ska
 Att jag en öst Olust mig förtän
 Att det jag kunnat sig för ska!

Min fröta har jag i frän af ffr
 Att trängtar som att mig af mig
 Till kunnat sig för mig förtän.
 Jag det förtänst till ska at den
 Jag troget sig för för förtän
 Att jag den nikt af ffr frän?

I Ögon, som för sigtän mig!
 Vör an, fast Iris nikt sig
 Att ffr, förtänstän, vör vör.
 Att vör, att jag kunnat ska
 Till vör bätändigt kunnat sig
 Att kunnat kunnat, att ffr.

Stances de Mr de Saint-Evremond.

81
Roman

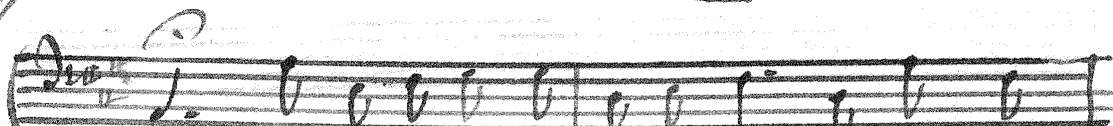
22 R 70

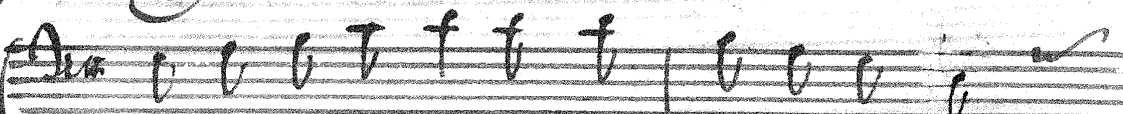
Mes yeux, mes inutiles yeux! Vous savez

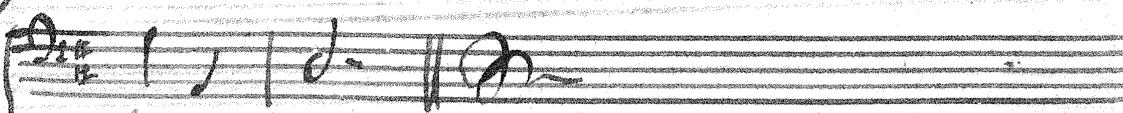
rien que dans ces lieux Iris fait toujours sa demeure -

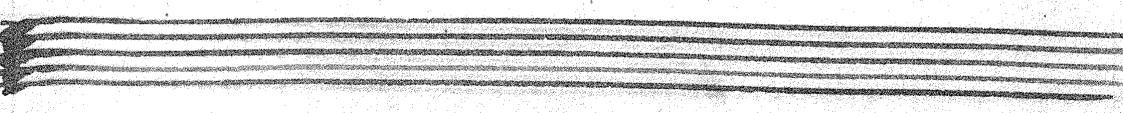
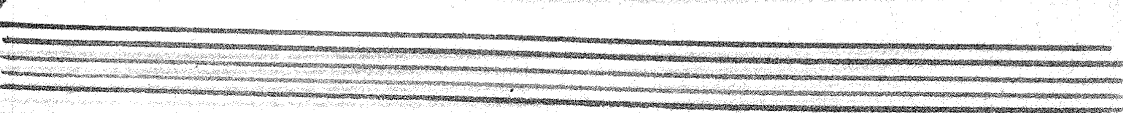
re; Et si proche de ses appas Ingrats! Vous

souffrez que je meure du chagrin de ne

la voir pas

Stances de Me de Saint-Cremont, traduites en Allemand.

Mes yeux, mes inutiles yeux!
Vous savez bien que dans ces lieux
Iris fait toujours sa demeure;
Et si proche de ses Appas.
Ingrats! Vous souffrez que je meure
Du chagrin de ne la voir pas.

Vous avez donc mis en mon Cœur
La triste et secrète langueur
Qui consume aujourd'hui ma vie
Pour servir si mal mes desirs
Et refuser à mon envie
Votre secours et mes plaisirs.

Mes yeux, cause de mes Ennuis!
Puisque dans ces lieux où je suis
Pour Vous seuls Iris est absente;
Mon Esprit plus ingénieux,
Qui toujours me la représente,
Fera votre office, mes yeux.

Ist Auger, sooszu nützige sind,
Ist nicht ja wohl das Iris find
Zu diess großem Platz sich findet:
Es ist, nicht ist die nützige
Dann,
Da alle Gründe nützige sind
Doch ist die find nicht sehr kann.
Galt ist in nützige die Lieb nützige
Und die Begriffe, nützige ist
Die nützige nützige nützige nützige
Dann das nützige nützige nützige
Doch ist die find nicht sehr kann.
Unglück ist Auger, nicht ist nicht
Die find nicht nützige nützige
Und Iris find, nützige, find,
Do nicht, das nützige nützige
Doch ist die find nicht sehr kann
Die find nicht nützige nützige nützige